

Toto jest Tělo mé.
Toto jest Krev má.

Před oltářem Páně.

V tisícím výročí blažené smrti velkého ctitele
Nejsvětější Oběti sv. Václava, mučedníka
Božího a ochránce českého národa,
upravil a mládeži věnuje

K. Jeřábek.

Tiskem a nákladem Občanské tiskárny v Brně.

Nr. 6.326

Ex Episcopali Consistorio Brunensi

die 19. Septembris 1929.

Nihil obstat.

JOANNES STANĚK,

ensor ex officio.

Imprimatur.

† JOSEPHUS;

Episcopus, Administrator Apostolicus.

Obrázky a modlitby z velké části převzaty se svolením autora a nakladatele z knížky: „Das Kind bei der heiligen Messe“. Upravil P. Pius Bihlmeyer, O. S. B. Vydal Herder ve Frýburgu v Breisgavě. Český text liturgických modliteb částečně převzat s dovolením nakladatele z Římského missálu, který přeložil P. Marián Schaller, O. S. B. a vydalo Dědictví Svatojanské v Praze.

MILÉ DÍTĚ!

Veliký zázrak učinil Pán Ježíš při poslední večeři. Proměnil chléb a víno ve své Tělo a ve svou Krev. Chtěl s námi býti až do konce světa a živiti nás svým Tělem a svou Krví k životu věčnému. Nestačilo mu, že se za nás jednou krvavým způsobem na kříži obětoval, chtěl se denně za nás na statisících oltářích obětovati svému nebeskému Otci ustavičně. Proto ustanovil nejsvětější oběť mše svaté.

Víš, co je oběť? Máš-li někoho rádo, doneseš mu dárek. I Pánu Bohu máme přinášeti dary. Vzpomeň si na svaté tři krále, jak obětovali Ježíškovi zlato, kadidlo a myrhu. Co však dáme my všemohoucímu Pánu Bohu, Stvořiteli a Králi nebes i země? Nic na světě není tak čisté, svaté a Pána Boha důstojné, abychom jej tím plně uctili. Bůh sám nám pomohl. Poslal nám Syna svého jediného, a ten se stal člověkem, veleknězem i obětí. A ve mši sv. denně sestupuje na oltář, aby se za nás obětoval. Kněz jej ukazuje lidem, jako by chtěl říci: Nyní máme, co bychom Pánu Bohu obětovali — Spasitele světa,

samého Syna Božího, klanějme se mu a obětujme jej Pánu Bohu!

Nemáš radost z toho, že můžeš býti na takové oběti? Nejen kněz, ale i lid i ty, milé dítě, obětuj Pánu Bohu jeho nejmilejšího Syna. S ním obětuj mu vždy i duši svou! S radostí spěchej často, ba denně, do kostela na mši svatou.

Dali jsme Pánu Bohu nejlepší, co máme, sama sebe a především Syna jeho, Ježíše Krista, a Bůh nám vrací ve sv. přijímání svého jediného Syna v malé, bílé, svaté Hostii. Jako při starých obětech bývaly obětní hostiny, tak i při oběti novozákonní ustanovil Pán Ježíš obětní hostinu — sv. přijímání, jehož se mají účastniti všichni, protože všichni; nejen kněz, obětuje. Účast tvá na oběti nejsvětější by nebyla úplná, kdybys nejedlo z obětní hostiny, kterou ti dobrý Bůh připravil ve svatém přijímání. Proto kdykoliv jsi na mši sv., jsi lačné a nemáš těžkého hříchu, jez a pij Ježíšovo Tělo a Krev, aby ti byly posilou na cestě k nebeské hostině.

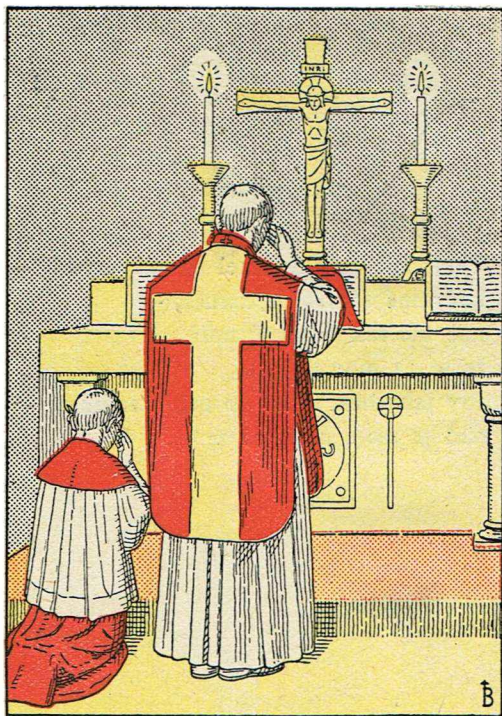
Na začátku mše sv. vzbud' dobrý úmysl, za koho ji chceš zvláště obětovati, potom se dívej pozorně na oltář, pozoruj kněze, co dělá, a zbožně se modli. Knížečka ti v tom bude pomáhati.

I.

**POBOŽNOST KE MŠI SVATÉ
PRO MALÉ DĚTI.**

(2. a 3. školní rok).

Tam, kde můj Spasitel na mě myslí, —
kde mně sám sebe daruje, —
kde mě tak vroucně miluje,
že se za mne obětuje,
aby jako host vešel do mého srdečka, —
tam je moje nebe na zemi.

Mše svatá začíná.

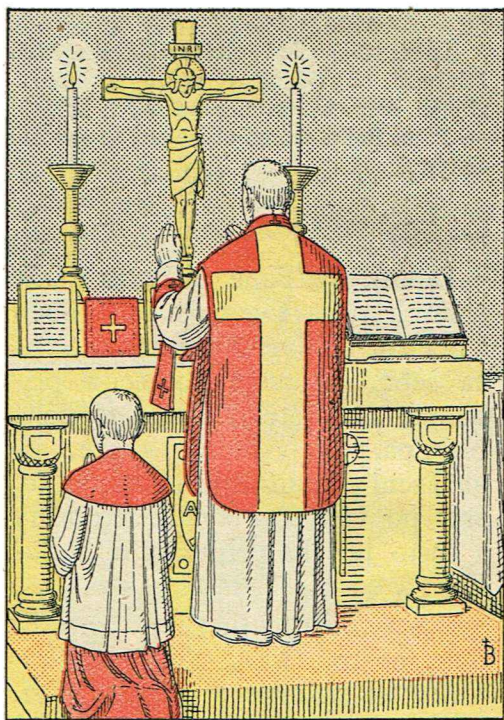
Vidím:

Kněz stojí před oltářem. Dělá kříž. Hluboce se sklání a modlí se: Bože, zhřešil jsem. Očisti mne od mých hříchů! — Pánu Bohu máme obětovati se srdcem čistým.

Udělám kříž a modlím se:

Děkuji Ti, Pane Bože, za to, že smím býti na Tvé nejsvětější oběti a obětuji Ti Tvého přemilého Syna za sebe, za svoje rodiče a příbuzné, za svatého Otce, za pana biskupa, za všechny kněze, za obrácení pohanů a hříšníků, za to, aby po vůli Tvé svaté děti záhy a často Ježíška přijímaly a za dušičky v očistci. Zvláště pak za

Svatý Bože, i já jsem zhřešil. Bolí mě to. Odpust mi, Ježíšku. Tolik jsi za mne trpěl na kříži. Srdce čisté stvoř ve mně, Bože! Dej mi světlo a sílu Ducha sv., aby mě vedly často k Tvému oltáři

Kněz se modlí uprostřed oltáře.

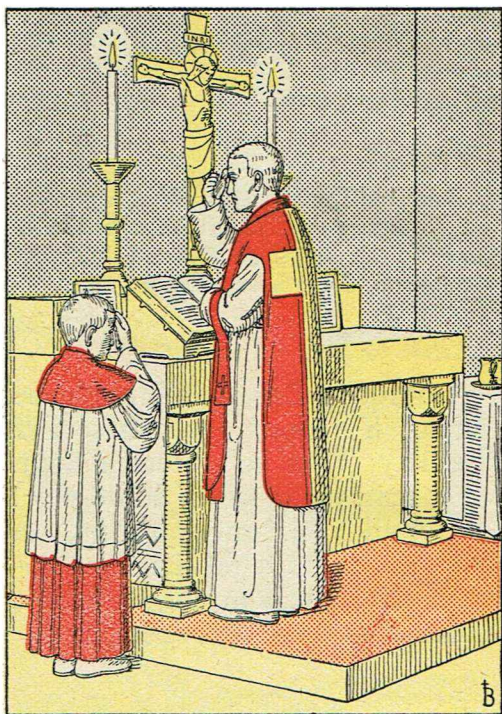
Vidím:

Kněz stojí uprostřed oltáře. Modlí se: Pane, smiluj se nad námi! Potom se modlí, jako zpívali kdysi andělé nad luhy betlemskými: Sláva na výsostech Bohu!

Modlím se:

Dobrotivý Bože, smiluj se nade mnou! S radostí modlím se i já s anděly: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!

Děkuji Ti, můj Ježíšku, za všechno dobré a prosím Tě: Pomoz mi, abych myslil, mluvil a dělal jen to, co se Tobě líbí.

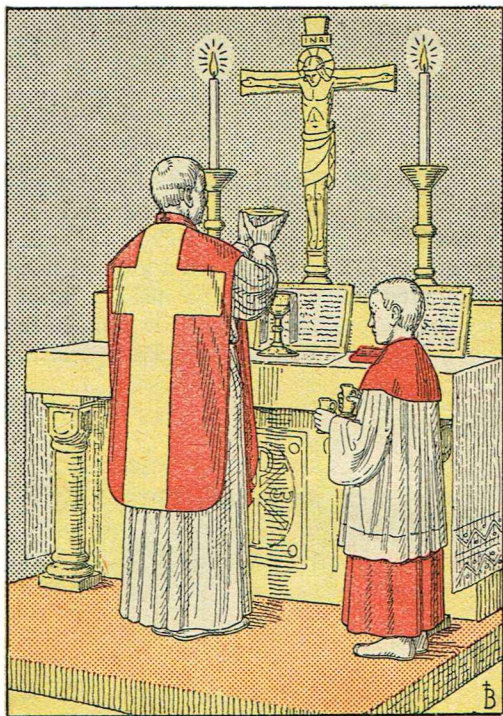
Kněz čte evangelium;

Vidím:

Ministrant přenáší knihu. Kněz z ní čte o Pánu Ježíši. To je evangelium. Vstanu a udělám kříž. Někde se kněz obrátí, čte svaté evangelium a káže. Jinde káže před mší sv. nebo po mši sv. Budu jej zbožně poslouchati, protože nám káže slovo Boží na místě samého Pána Ježíše.

Modlím se:

Pane Ježíši, věřím všemu, co jsi učil a co jsi konal. Pomoz mně tak žítí, abych neztratil život věčný, ale dostal se k Tobě do nebe!

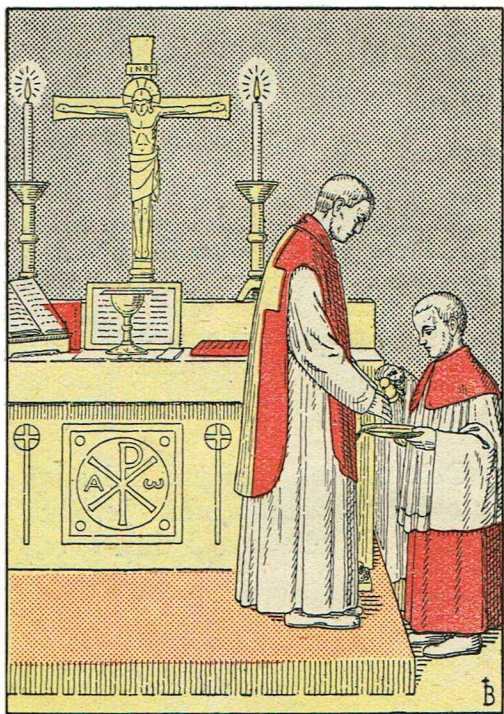
Kněz obětuje chléb.

Vidím:

Ministrant zvoní. Kněz odkrývá kalich. Pozdvihuje pozlacený talířek. Na něm leží hostie. Potom nalévá do kalichu vína a několik kapek vody a pozdvihuje jej. Kněz obětuje nebeskému Otci chléb a víno. To je obětování.

Modlím se:

Otče nebeský, přijmi milostivě tyto dary a žehnej nám. Ježíšku, obětuji Ti tělo své i duši svou!

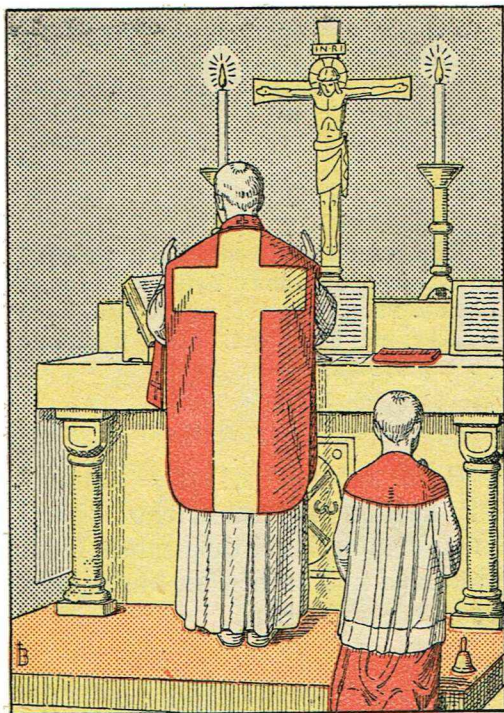
Kněz si myje ruce.

Vidím:

Ministrant donesl vodu. Kněz si umývá ruce. I jeho duše musí býti čistá, protože obětuje Pánu Bohu obět nejsvětější. I má dušička má býti čistá. Mám ji čistou? Je bez hříchu?

Modlím se:

Bože nejsvětější! Ty nenávidíš každou skvrnu hříchu. Umyj svou svatou Krví duši mou! Učiň ji bělejší nad sníh! Pak budeš míti radost z mé oběti.

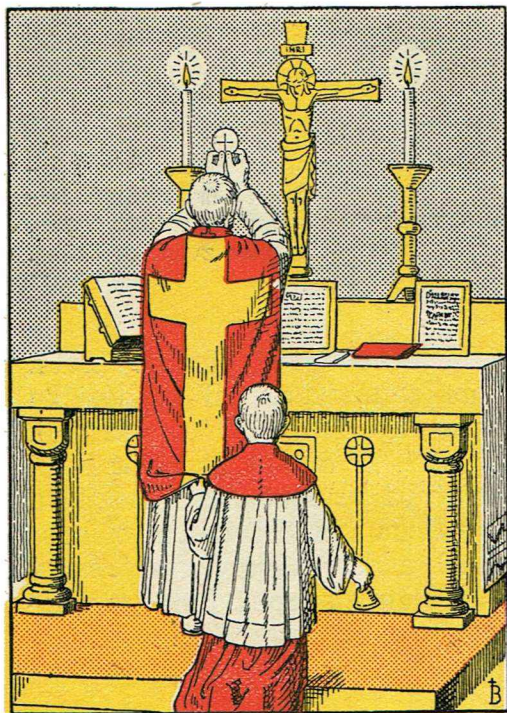
Kněz se modlí před pozdvihováním.

Vidím:

Kněz stojí uprostřed oltáře. Se vztaženými rukama modlí se nebo zpívá. Děkuje Pánu Bohu. Na konec říká: Svatý, svatý, svatý. Ministrant zvoní po druhé.

Modlím se:

Nejdobrotivější Ježíši! Tolik dobrého už jsi mi dal pro dušičku i pro tělo. Děkuji Ti za všechno. Zvláště Ti děkuji za život Boží, který jsi ve mně vstvořil na křtu sv. Klekám před Tebou a volám se všemi anděly: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy Tvé!

**Pozdvihování:
Kněz zvedá svatou Hostii.**

Vidím:

Ministrant zvoní. Jde do středu oltáře a kleká za knězem. Je ticho. Kněz proměňuje chléb ve svaté Tělo Ježíšovo. Nyní obětuje se Pán Ježíš za nás svému nebeskému Otci. Kněz pozdvihuje svatou Hostii. Ukazuje nám Pána Ježíše.

Dívám se a modlím se:

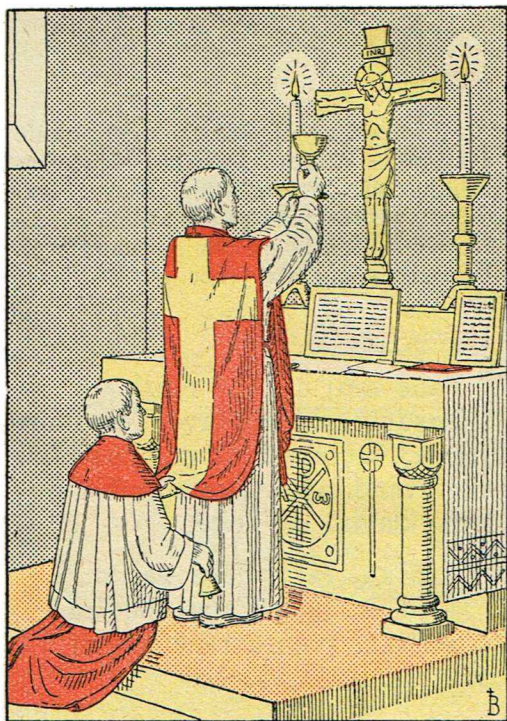
Pane můj a Bože můj!

Pozdravuji Tě, pravé Tělo Pána Ježíše, které jsi za mne na kříži obětováno bylo. V nejhlubší pokorě klaním se Tobě.

Ježíšku, já v Tebe věřím.

Ježíšku, já v Tebe doufám.

Ježíšku, pomoz mně, abych Tě měl rád nade všechno!

Kněz zvedá kalich se svatou Krví.

Vidím:

Ministrant opět zvoní. Je ticho. Kněz proměňuje víno v nejsvětější Krev Pána Ježíše. Potom pozdvihuje kalich se svatou Krví.

Dívám se na kalich a modlím se:

Pane můj a Bože můj!

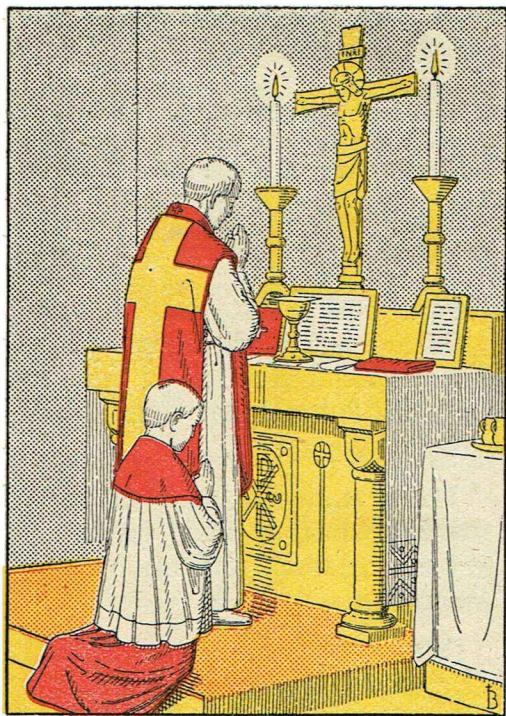
Pozdravena budiž, předrahá Krví Ježíše Krista, která jsi za mne na na kříži vylita byla. V nejhlubší pokoře klaním se Tobě.

Ježíši, smiluj se nade mnou!

Ježíši, slituj se nade mnou!

Ježíši, odpusť mi hříchy mé!
Amen.

Děkuji Ti, Pane Ježíši,
že jsi za mě umřel na kříži.
Pro Tvé svaté umučení
ať nepřiřdu v zavržení.

Kněz se modlí po pozdvihování.

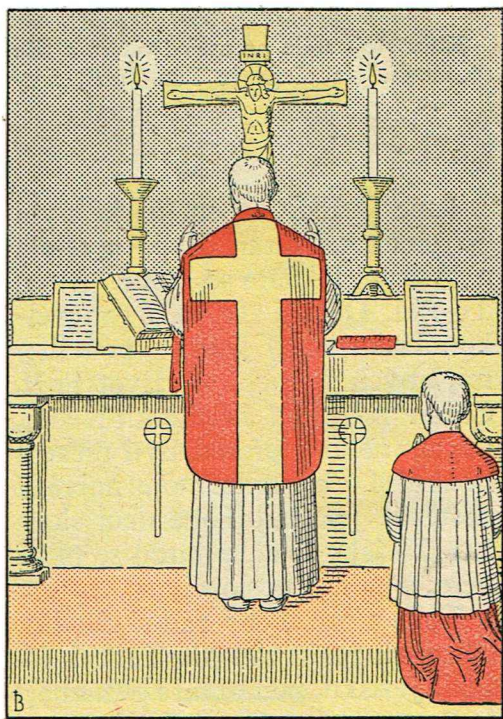
Vidím:

Kněž stojí stále uprostřed oltáře a tiše se modlí. Na oltáři je Pán Ježíš, živý Bůh . . .

Mluvím s Pánem Ježíšem:

Pane Ježíši, věřím, že jsi nyní přítomen na oltáři živý, s tělem a s krví. Klaním se Tobě. Mám Tě rád. Děkuji Ti za Tvou velkou lásku. Milý Ježíšku, pomáhej mi, abych si zachoval život Boží. Chraň mě před hříchem! Nedej, abych někdy přestal býti dítkem Božím! To by bylo moje největší neštěstí. Ježíšku, Tobě chci sloužiti. Z lásky k Tobě budu se pilně učit, budu poslouchati a sem k Tobě a pro Tebe rád si choditi. Chceš-li, budu rád pro Tebe i trpěti. Ježíšku, pomoz mi a požehnej!

Pomoz i ubohým dušičkám v očistci! Nenechej je dlouho trpěti! Brzo si je vezmi k sobě do nebe!

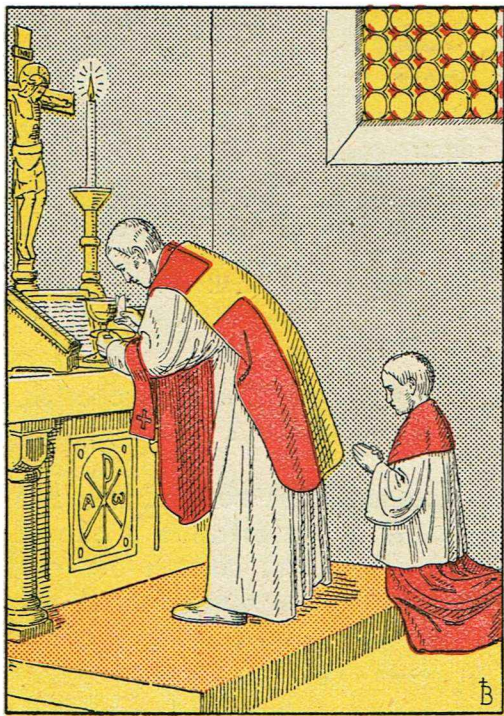
Kněz se modlí Otče náš . . .

Vidím:

Kněz rozpíná ruce. Modlí se Otče náš. Sám Pán Ježíš nás naučil této modlitbě. Proto se tak líbí nebeskému Otcí. Budu se ji vždy zbožně modlívati.

Modlím se zbožně s knězem:

Otče náš, jenž jsi na nebesích. Posvět se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá, jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého! Amen.

Svaté přijímání.

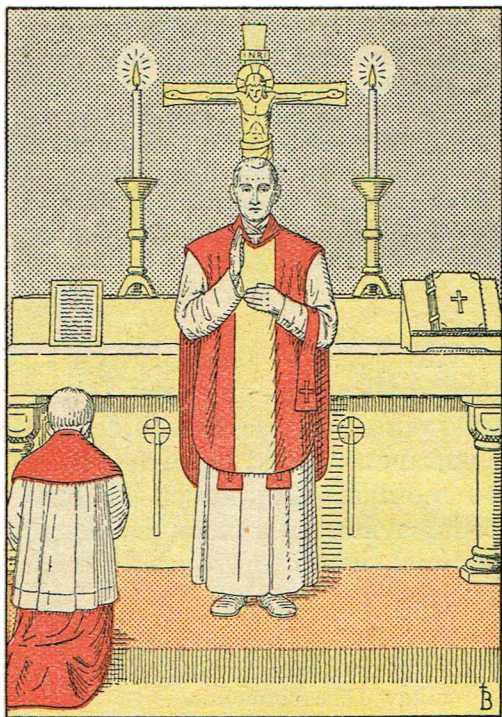
Vidím:

Ministrant zvoní. Kněz se bije v prsa a říká třikrát: Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou . . . Pak přijímá Ježíšovo Tělo a pije jeho Krev. Potom rozdává svaté přijímání věřícím. Pán Ježíš a svatá církev si co nejvroucněji přejí, aby děti i velcí častěji, ano možno-li denně, přijímali. Věčná škoda, když tak nečiníš.

Nejdeš-li, modli se:

Milý Ježíšku! Jak rád bych Tě také přijal, ale dnes nemohu. Je mně toho velmi líto, zvláště lituji, že jsem Tě zarmoutil. Přijď aspoň duchovně do mé duše. Dej, abych Tě brzo přijal svátostně a často, ba denně přijímal, jak si to vroucně přeješ.

Přijď, ó přijď, můj Ježíšku,
Vítám Tě v mém srdečku.
Vždy chci jenom hodný být',
nikdy Tebe nermoutit.
Srdce moje maličké,
nikoho v ně nepustím,
jenom Tebe, Ježíšku.
Přijď a posvěť moji dušičku!

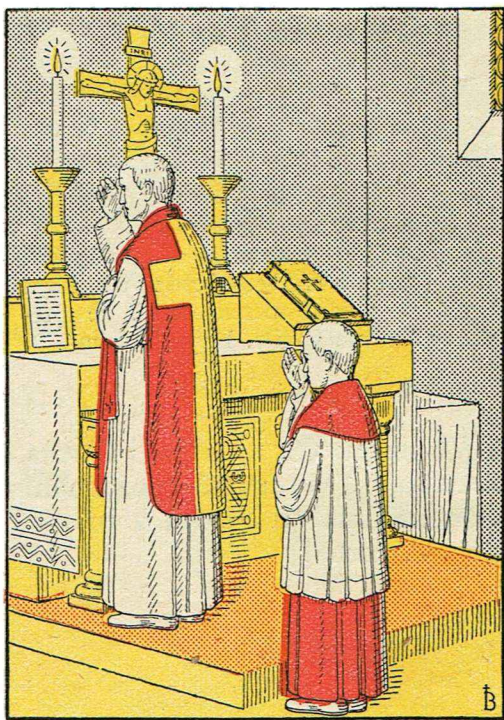
Kněz nám žehná.

Vidím:

Kněz se obrací k nám a dělá nad námi kříž. Představ si Pána Ježíše, jak všem žehnával, zvláště dětem, když je maminky k němu vodily. I nyní ti žehná.

Udělám kříž a řeknu:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Tvé svaté požehnání ochraňuj mě od hříchu a přiveď mne do nebe!

Kněz čte poslední evangelium.

Vidím:

Kněz stojí na pravé straně oltáře a čte opět o Pánu Ježíši. Vstanu a udělám kříž na čele, na ústech a na srdci.

Pomodlím se:

Pane Ježíši, věřím všemu, co jsi učil.

Jak jsem rád, že jsem byl teď na mši svaté! Děkuji Ti za to z celého srdce. Odpusť mi mou roztržitost, po druhé se chci zbožněji chovati. Dnes chci býti po celý den hodný z lásky k Tobě. Nechci udělati ani jeden hřích. Děkuji Ti za všechny nebeské dary, které jsem z této mše sv. dostal. Jsem Tvůj a Tvým chci zůstat na věky. Ježíšku, než odejdu, požehnej mi ještě a splň všechno, zač jsem Tě prosil. Ježíšku, s Bohem a na shledanou! Amen.

II.

POBOŽNOST KE MŠI SVATÉ

(pro 4.—8. školní rok).

Co je tištěno červeně, ti poví,
co dělá kněz a co máš dělat ty;
černým tiskem tištěny jsou
modlitby, které se při tom máš
modlití.

Kněz se modlí Confiteor.

Stupňové modlitby.

Kněz postaví kalich na oltář, rozevře knihu a sestoupí pod stupně oltářní. Modlí se s ním modlitby zvané stupňové:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen. Vstoupím k oltáři Božímu před Boha, jenž jest původcem radosti mé, od mladosti mojí. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Jakož byla na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Obečná zpověď. — Confiteor.

Kněz se hluboce sklání. Modlí se s ním:

Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy Panně, blahoslavenému Michaeli Archandělu, blahoslavenému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým, a tobě, otče, že jsem zhřešil velmi myšlením, slovy a skutky: (bij se třikrát v prsa) — má vina, má vina, má největší vina. Proto prosím blahoslavenou Marii, vždy Pannu, blahoslaveného Michaela archanděla, blahoslaveného Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla, všechny svaté a tebe, otče, ořaduňte za mne u Pána Boha našeho.

Kněz se modlí vstupní modlitbu.

Smiluj se nad námi všemohoucí
Bůh, odpusť nám naše hříchy
a uveď nás do života věčného.
Amen.

Kněz vystoupí po stupních k oltáři a jde
na jeho levou stranu. Modli se s ním:

Vstup — Introitus.

Chvalte, děti, Pána!

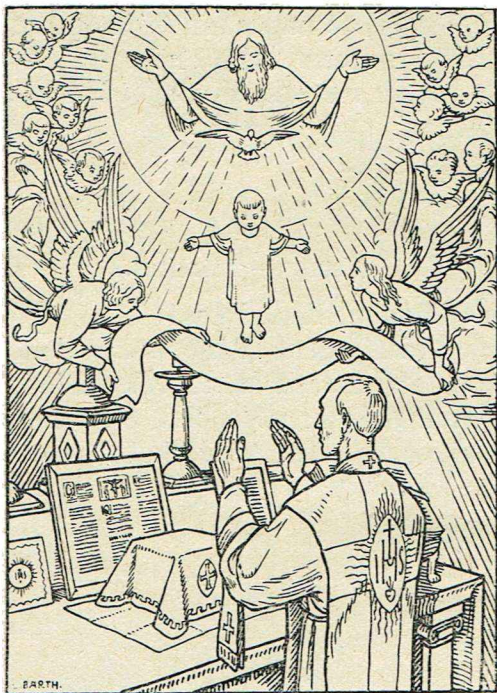
Budiž jméno Páně pochváleno
od tohoto času až na věky. Sláva
Otcí i Synu i Duchu Svatému;
jakož byla na počátku, i nyní
i vždycky a na věky věkův.
Amen.

Kněz jde doprostřed oltáře a modlí se
střídavě s ministrantem, který za tebe
odpovídá:

Kyrie.

Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.
Pane, smiluj se nad námi.

Potom se kněz modlí nebo zpívá:

Kněz se modlí Gloria.

Andělský chvalozpěv „Gloria“.¹⁾

Modli se s knězem:

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Chválíme Tě. Klaníme se Tobě. Díky vzdáváme Tobě pro velikou slávu Tvou. Ty jediný jsi Svatý. Ty jediný jsi Pán. Ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se sv. Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

Kněz políbí oltář; obrátí se k lidu a modlí se nebo zpívá:

Pán s vámi!

Odpověz s ministrantem:

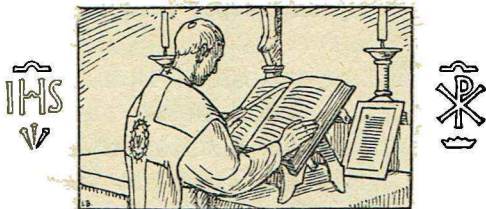
I s duchem tvým.

Pak jde kněz na levou stranu a modlí se nebo zpívá. Modli se s ním:

Modleme se:

Všemohoucí Bože, buď nám milostiv. Pomoz nám žítí na zemi tak, abychom přišli do nebe. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

¹⁾ Ve mši sv., kterou kněz slouží ve fialové nebo v černé barvě, se Gloria nemodlí.

Potom položí kněz ruce na knihu a modlí se neb zpívá

epištoľu.

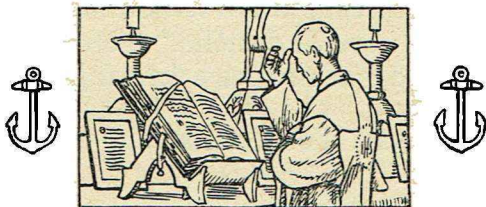
Děti, poslouchajte svých rodičů; tak se zalíbíte Pánu Bohu. „Cti otce svého i matku svou!“ Jenom u tohoto přikázání Pán Bůh zvláště přislíbil: „abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.“ Víte zajisté: Každého Pán Bůh odmění za to, co dobrého vykonal.

Na konec řekni potichu s ministrantem:

Díky Bohu.

Alleluja.¹⁾ Chvalme Otce i Syna i Ducha svatého!

¹⁾ Alleluja se vynechává ve mši sv. kterou kněz slouží v barvě fialové nebo v černé.

Kněz jde na pravou stranu, žehná knihu
i sebe svatým křížem a modlí se neb zpívá:

evangelium (radostné poselství).

Udělej také kříž a modli se:

Kněz: Pán s vámi.

Ministrant: I s duchem tvým.

Kněz: Slova sv. Evangelia podle
sv. Marka.

Ministrant: Chvála Tobě, Kriste.
Za onoho času podávali mu
dítka, aby se jich dotkl: učedníci
však domlouvali těm, kteří je
k němu brali. Ale Ježíš, vida je,
zamrzel se nad tím a řekl jim:
„Nechte dítek jíti ke mně a ne-
braňte jim, neboť takových jest krá-
lovství Boží. Vpravdě pravím vám:

kdo nepřijme království Božího jako dítě, nevejde do něho.“ A objav je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

Na konci řekni s ministrantem:

Chvála Tobě, Kriste!

Uprostřed oltáře se kněz modlí nebo zpívá

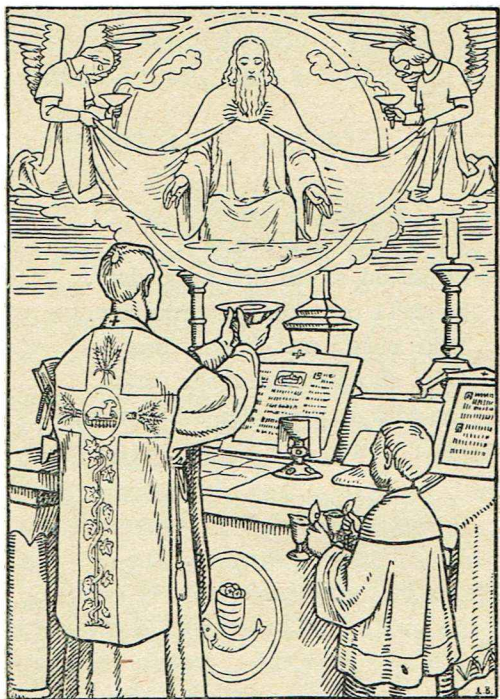
Credo (Věřím v Boha).¹⁾

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny. Trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest. Sstoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých. Vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího. Odtud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla vzkříšení a život věčný. Amen.

¹⁾ Vyznání víry se modlí vždycky o nedělích a svátcích, mnohdy také ve všední dny.

Otče nebeský!

Přijmi od svých dětí svaté dary,
které Ti tu s knězem přinášíme.
Také obětujeme Ti sami sebe.
Tobě chceme sloužit bez ustání,
Ty nám k tomu dej své požehnání.

Kněz obětuje chléb.

Obětování.

Kněz líbá oltář, obrátí se a modlí se neb zpívá:

Pán s vámi.

Odpověz tiše s ministrantem:

I s duchem tvým.

Nyní odhalí kněz kalich a pozvedne hostii na malém pozlaceném talířku. Modli se s ním:

Přijmi, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou oběť, kterou já, nehodný služebník Tvůj, přináším Tobě, Bohu svému živému a pravému, za nesčetné hříchy, urážky a nebalosti své a za všechny přítomné, jakož i za všechny věřící křesťany, živé i zemřelé: aby mně i jim prospěla ke spasení pro život věčný. Amen.

Kněz pozdvihuje kalich s vínem. Modli se s ním:

Obětujeme Tobě, Pane, kalich spasení. Amen.

Kněz si umývá ruce. Modli se s ním:

Umyji mezi nevinnými ruce své. Jak jsem rád, že mohu býti u Tvého oltáře!

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému; jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen.

Kněz políbí oltář, obrátí se a praví:

Modlete se, bratří!

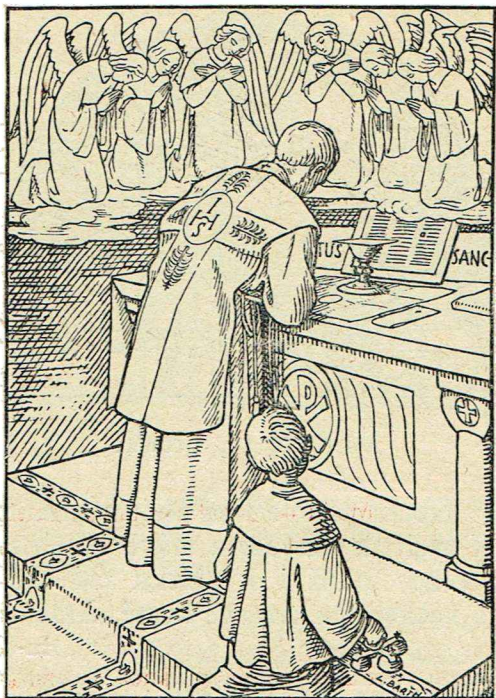
Modli se potichu s ministrantem:

Nechť přijme Pán oběť z rukou Tvých k chvále a slávě jména svého, jakož i k užitku našemu a veškeré církve své svaté. Amen.

Na to se modlí kněz s rozpjatýma rukama. Modli se s ním

tichou modlitbu.

Kéž nás, ó Pane, tato svatá oběť očistí od hříchů. Skrze Krista, Pána našeho.

Kněz se modlí „Svatý . . .“

Preface (předmluva).

Kněz se modlí nebo zpívá prefaci.

Modli se s ním:

Kněz: Po všecy věky věkův.

Ministrant: Amen.

K.: Pán s vámi.

M.: I s duchem tvým.

K.: Vzhůru srdce!

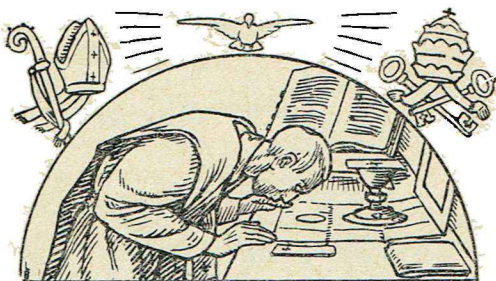
M.: Máme je u Pána.

K.: Díky vzdejme Hospodinu,
Bohu svému.

M.: Hodno a spravedlivo jest.

Věru hodno a spravedlivo jest,
slušno a spasitelné, abychom Ti
vždy a všude díky vzdávali, Hos-
podine svatý, Otče všemohoucí,
věčný Bože. Tebe chválí andělé
i archandělé, cherubové i serafové.
S nimi i my voláme:

Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh
zástupů. Plna jsou nebesa i země
slávy Tvé. Hosana na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází ve jmé-
nu Páně.

Modlitby kněze před proměňováním.

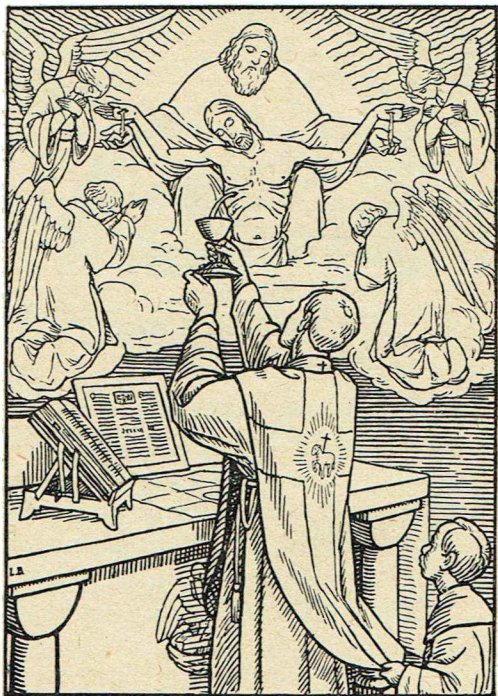
Kněz se hluboce sklání nad oltář, líbá jej a žehná obětní dary. Modli se s ním:

Přijmi milostivě, prosíme, dobrotivý Otče nebeský, tyto svaté obětní dary. Obětujeme je za Tvou sv. katolickou církev, za sv. Otce, za pana biskupa, za rodiče a sourozence, za příbuzné a dobrodince, za kněze a učitele a za děti celého světa.

Kněz žehná opět obětní dary; ministrant zvoní k pozdvihování. Modli se:

Požehnej, Bože, tyto obětiny! Učiň, ať se nám stanou Tělem a Krví nejmilejšího Syna Tvého, Pána našeho, Ježíše Krista.

Dobrotivě shlédni, Pane,
k prosté naší oběti,
jež se Tělem, Krví stane
Krista, jenž nás posvěť.

Kněz pozdvihuje kalich s Krví Páně.

Proměňování (pozdvihování).

Nejdůležitější okamžik mše svaté nastal. Kněz proměňuje chléb ve svaté Tělo Ježíšovo a ukazuje sv. Hostii lidem. Pohlédni na ni zbožně. Je v ní sám živý Bůh a Spasitel náš, Ježíš Kristus. Klaněj se mu a modli se:

Pane můj a Bože můj!

Pozdraveno budiž, pravé Tělo Ježíše Krista, které za mne na kříži obětováno bylo. V nejhlubší pokoře klaním se Tobě.

Ježíši, Tobě žiji!

Ježíši, Tobě umírám!

Ježíši, Tvůj jsem živý i mrtvý. Amen.

Potom proměňuje kněz víno v nejsvětější Krev Ježíšovu a pozdvihuje kalich. Modli se:

Pozdravena budiž, předrahá Krvi Ježíše Krista, která za mne na kříži vylita byla.

V nejhlubší pokoře klaním se Tobě.

Ježíši, smiluj se nade mnou!

Ježíši, slituj se nade mnou!

Ježíši, odpusť mi hříchy mé. Amen.

Po pozdvihování modlí se kněz s rozpjatýma rukama. Modli se zbožně s ním:

Shlédni milostivě, Hospodine, na tuto svatou oběť. Přijmi ji laskavě, jako jsi přijal oběť Abelovu.

Kněz se hluboce sklání a líbá oltář. Modlí se s ním:

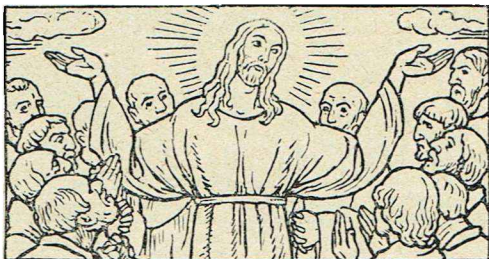
Pokorně Tě žádáme, všemohoucí Bože: sešli anděla svého, aby přenesl tuto oběť k Tobě. Amen.

Kněz spíná ruce. Modlí se s ním za duše v očistci:

Vzpomeň také, Pane, na všechny zemřelé a uveď je na místo pokoje.

Nyní se bije v prsa. Bij se také a modlí se s ním:

Velice jsme zhřešili, ale jsme přece Tvoje děti: odpusť nám a přijmi nás do společnosti Tvých svatých. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Kněz se modlí před sv. přijímáním.

Kněz se modlí hlasitě nebo zpívá. Modlí se s ním:

Otče náš.

Otče náš, jenž jsi na nebesích. Posvět se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Kněz láme sv. Hostii ve tři části, částčku její pouští do Krve Páně, a jako kdysi Kristus Pán po svém vzkříšení pozdravil apoštoly, pozdravuje lid:

Pokoj Páně budiž vždycky s vámi.

Odpověz s ministrantem: I s duchem tvým.

Kněz bije se třikrát v prsa. Bij se také a říkej s ním:

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi (**ve mších sv. v černé barvě:** dej jim odpočinutí).

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi (**ve mších sv. v černé barvě:** dej jim odpočinutí).

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje (**ve mších sv. v černé barvě:** dej jim odpočinutí věčné).

Svaté přijímání.

Kněz se sklání. Modli se s ním:

Pane Ježíši Kriste, očisti mě svým svatým Tělem a svou svatou Krví ode všech hříchů. Nedopuť, abych se kdy od Tebe odloučil. Amen.

Kněz bere do ruky svatou Hostii. Bij se s ním třikráte v prsa a říkej pokaždé:

Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude duše má.

Kněz přijímá svaté Tělo Ježíšovo a pije svatou Krev. Po té otevře svatostánek a rozdává Pána Ježíše pod způsobou malých bílých sv. Hostií lidem. Ježíš Kristus a Matka církev si nejvroucněji přejí, abys i ty, milé dítě, bylo mezi těmi, ke kterým dnes zavítá Spasitel. Často, ba denně, jako tělo své sytíš, máš i duši svou sytit Chlebem svátostným. Pamatuj si, že je věčná a nenahraditelná škoda, když jsi byl(a) na mši svaté — oběti nejsvětější, a nejedl(a) jsi z obětní hostiny. Jsi-li dosud lačné a nemáš-li těžkého hříchu na duši,

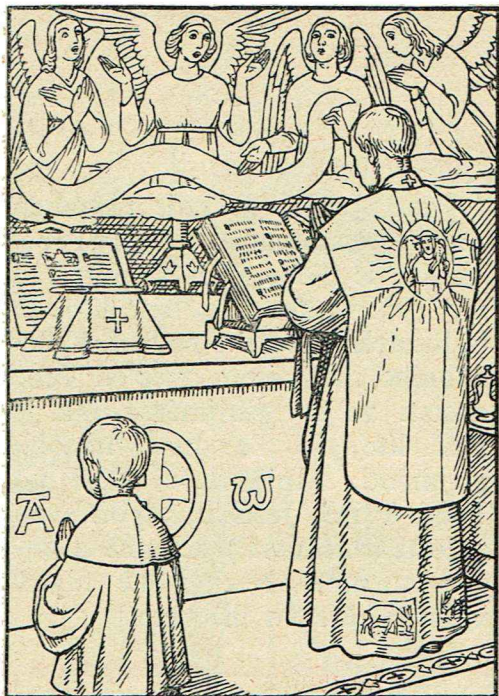

Kněz přijímá Tělo Páně.

jdi bez obavy k sv. přijímání. Jestliže ne, přijď co nejdříve k sv. svátostem a dnes aspoň částečně naprav svou nedbalost, jakou jsi ukázal(a) vůči nesmírné lásce Ježíšově a přijmi jej aspoň duchovně. Modli se:

Pane Ježíši! Jsi zde přítomen v nejsvětější Svátosti. Věřím v Tebe, klaním se Tobě, chci Tě mítí rád víc než všechno. Je mně líto, že jsem hřešil a o Tebe nedbal. Kolik dobrého mohl jsem dnes od Tebe dostat ve sv. přijímání! Jak je mně líto, že Tě dnes nemohu přijmouti. Moje duše touží po Tobě. Přijď, Ježíšku, aspoň svou milostí (duchovně) ke mně a zůstaň u mne. Nechci Tě nikdy vyhnati těžkým hříchem.

Modlitby k sv. přijímání najdeš na str. 138.

Kněz se modlí po sv. přijímání.

Kněz omyje si prsty a čistí kalich. Pak jej přikryje, jde na levou stranu a modlí se s rozpjatýma rukama. Modli se s ním modlitby

po sv. přijímání:

Chvalte Hospodina, všichni andělé jeho! Chvalte jej na věky!

Kněz líbá oltář, obrací se a pozdravuje:

Pán s vámi.

Odpověz potichu s ministrantem:

I s duchem tvým.

Potom kněz se modlí nebo zpívá na levé straně s rozpjatýma rukama. Modli se s ním:

Modleme se:

Děkujeme ti, všemohoucí, věčný Bože, za všechna Tvá dobrodiní, zvláště za to, že nás živíš a obcerstvuješ Tělem a krví jednorozeného Syna svého. Naplnění jsme, Pane, dary Tvými, uděl nám, prosíme, abychom jimi byli očištěni a aby nám pomáhaly dojítí věčného spasení. Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Kněz nám žehná.

Kněz líbá opět oltář, obrací se a modlí se
neb zpívá:

K.: Pán s vámi.

M.: I s duchem tvým.

K.: Jděte, oběť je skončena.

M.: Bohu díky.

Kněz skloněn ještě jednou prosí, aby se
Pánu Bohu líbila oběť, kterou dokonal,
líbá oltář a žehná lid, jako Pán Ježíš
žehnal apoštolům, když vstupoval na
nebesa. Klekni, udělej kříž a modli se:

**Požehnej a ode všeho zlého nás o-
stříhej všemohoucí a milosrdný Bůh,
Otec i Syn a Duch svatý. Amen.**

Pomodli se ještě s knězem

poslední evangelium.

**Na počátku bylo Slovo a Slovo
bylo u Boha a Bohem bylo Slovo.
(Poklekni!) A slovo tělem učiněno
jest a přebývalo mezi námi.**

Na konec řekni s ministrantem:

Bohu díky.

Při mši sv. za zemřelé v černé barvě kněz
nežehná lid.

Po mši svaté

bývá svátostné požehnání. Není-li sv. požehnání, modlí se kněz a věřící tyto modlitby:

Třikrát: Zdrávas Maria, . . .

Zdrávas, Královno, matko milosrdenství! - Živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! - K Tobě voláme vyhnaní synové Evy; - k Tobě vzdycháme lkající a plačící v tomto slzavém údolí. - I protož, orodovnice naše, - obrať knám své milosrdné oči, - a Ježíše, - kterýž jest požehnaný plod života Tvého, - nám po tomto putování ukaž, - ó milostivá, - ó přívětivá, - ó přesladká Panno Maria!

K.: Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.

Lid: Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se:

Bože, útočiště naše a sílo, - shlédni milostivě na lid volající

k Tobě, a na přímluvu slavné a neposkvrněné Panny a Rodičky Boží Marie, svatého Josefa, jejího ženicha, svatých apoštolů Tvých Petra a Pavla a svatých všech, vyslyš milostivě i dobrotivě prosby naše, ježto za obrácení hříšníků, za svobodu a vyvýšení matky naší, svaté Církve, vyléváme. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

M.: Amen.

Svatý Michaeli archanděle, opatruj nás v boji, proti zlosti a úkladům ďáblovým budiž nám ochranou. - Přikážíž jemu Bůh, pokorně prosíme: a ty, kníže vojska nebeského, uvrz satanáše a jiné duchy zlé, kteří ke zkáze duší ve světě obcházejí, božskou mocí do propasti pekelné.

M.: Amen.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi! **(Třikrát.)**

Odpustky 300 dní udělil svatý Otec Lev XIII. těm, kdo tuto modlitbu konají s knězem.

Odpustky 7 let a 7 quadragen — také pro duše v očistci. Pius X. 17. června 1904.

Modlitba k sv. Josefu.

Po celý měsíc březen přidává se k modlitbám po mši sv. a v říjnu k litanii lorentánské.

K tobě, svatý Josefe, v tísní své se utíkáme, a jako jsme právě o pomoc volali k nejsvětější nevěstě tvé, tak i od tebe ochrany důvěrně žádáme. Pro vroucnost, která tě s neposkvrněnou Pannou a Rodičkou Boží spojovala, a pro otcovskou lásku, kterou jsi k Božskému dítěti choval, pokorně prosíme: shlédni milostivě na dědictví, které Ježíš Kristus krví svou sobě zjednal, a pomoz nám v potřebách našich mocí svou.

Starostlivý strážce svaté rodiny, ostříhej vyvolených dítek Krista

Ježíše; nejlaskavější otče, odvrát od nás všelikou nákazu bludův a nemravností; přemocný ochránce náš, milostivě nám s nebe přispěj v tomto boji s mocí temnosti, a jako jsi druhdy Božské dítě z největšího nebezpečení vysvobodil, tak i nyní nepřátelské úklady a všeliká protivnost od Církve Boží odrážej, nás pak všechny přijmi pod stálou ochranu svou, abychom podle příkladu tvého a pomocí tvou svatě živi byli, nábožně zemřeli a věčného blahoslavenství na nebesích dosáhli. Amen.

Odpustky 7 let a 7 quadragen pokaždé, kdo se ji nábožně pomodlí v říjnu, jindy 300 dní. Lev XIII. 15. srpna 1889.

III.
SPOLEČNÁ
MEŠNÍ POBOŽNOST.

Kněz se modlí

stupňové modlitby.

Vůdce. (Předmodlitel): Ve jménu
Otce i Syna i Ducha Svatého.
Amen.

1. sbor: Vstoupím k oltáři Božímu, před Boha, jenž jest původcem radosti mé od mladosti mojí.

2. sbor: Sešli mi světlo své a pravdu svou, ty mne povedou a dovedou ke svaté hoře Tvé a do stánků Tvých.

1. sbor: Tam vstoupím k oltáři Božímu, před Boha, jenž jest původcem radosti mé od mladosti mojí.

2. sbor: Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,

Všichni: jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův.
Amen.

Vůdce: P o m o c † n a š e ve jménu Páně.

Všichni: Jenž učinil nebe i zemi.

Vůdce: Vyznávám se Bohu všemohoucímu, -

Všichni: blahoslavené Marii, vždy Panně, - blahoslavenému Michaeli archandělu, - blahoslavenému Janu Křtiteli, - svatým apoštolům Petru a Pavlu, - všem svatým a tobě, otče, - že jsem zhřešil velmi myšlením, slovy a skutky: - (bij se třikrát v prsa) má vina, - má vina, - má největší vina. - Proto prosím blahoslavenou Marii vždy Pannu, - blahoslaveného Michaela archanděla, - blahoslaveného Jana Křtitele, - svaté apoštoly Petra a Pavla, - všechny svaté - a tebe, otče, - orodujte za mne u Pána Boha našeho.

Vůdce: Smiluj se nad námi všemohoucí Bůh. Odpusť nám naše hříchy a uveď nás do života věčného.

Všichni: Amen.

Vůdce: Prominutí, rozhřešení a odpuštění hříchů našich nechť nám udělí všemohoucí a milosrdný Hospodin.

Všichni: Amen.

Kněz vystupuje vzhůru k oltáři.

1) Všichni: Sejmi s nás, prosíme, Pane, nepravosti naše, - abychom hodni byli - do svatyně svatých - s čistou vejíti myslí. - Skrze Krista, Pána našeho. - Amen.

Kněz se modlí na levé straně

Vstup. — Introitus.

Bývá na každý den jiný. Vůdce najde si jej v Římském misále.²⁾ Nebo nemá-li tento, může se pomodlit Vstup ze mše svaté ke cti Nejsv. Svátosti oltářní:

Krmil je nejlepší pšenicí, alleluja, a medem ze skály je sytil, alleluja, alleluja, alleluja.

¹⁾ Nestačí-li čas, možno vynechat.

²⁾ V českém překladu P. M. Schallera O. S. B.
Vydalo Dědictví Svatojanské v Praze.

Plesejte Bohu, pomocníku našemu; jásejte Bohu Jakobovu.

Všichni: Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, - jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen.

Kněz se modlí uprostřed oltáře:

Kyrie.

Vůdce: Pane, smiluj se nad námi.

1. sbor: Kriste, smiluj se nad námi.

2. sbor: Pane, smiluj se nad námi.

Kněz se modlí

Gloria.

Vůdce: Sláva na výsostech Bohu

Všichni: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Chválíme Tebe. - Dobrořečíme Tobě. - Klaníme se tobě. - Oslavujeme Tě. - Díky vzdáváme Tobě pro velikou slávu Tvou, - Pane Bože, Králi nebeský, - Bože Otče všemohoucí! - Pane, Synu jedno-

rozený, Ježíši Kriste! - Pane, Bože, Beránku Boží, Synu Otce! - Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Ty jediný jsi Svatý. - Ty jediný jsi Svrchovaný, - Ježíši Kriste, - se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. - Amen.

Kněz políbí oltář, obrátí se a pozdraví lid: Pán s vámi. Pak se modlí na straně epištolní:

modlitbu

každý den zvláštní. Vůdce pomodlí se ji z Římského misálu, nebo se může pomodlit tuto:

Modleme se:

Bože, jenž jsi nám v předivné Svátosti památku umučení svého zanechal: uděl nám, prosíme, abychom svatá tajemství Těla a Krve Tvé tak ctili; bychom užitek vykoupení Tvého v sobě ustavičně cítili. Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův.

Všichni: Amen.

Kněz čte

epištolu.

Bývá každý den zvláštní. Viz Římský misál. Vůdce může se také pomodlit tuto:

Čtení z prvního listu svatého Pavla ke Korintským (23-29).

Bratři, já jsem přijal od Pána to, co jsem též podal vám, (totiž), že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Taktéž (vzal) i kalich po jídle a řekl: „Tento kalich jest nová úmluva, (potvrzená) mou krví; to čiňte, kolikrátkoli (jej) píti budete, na mou památku. Kdykoli totiž jíte chléb tento a pijete kalich, smrt Páně zvěstujete, dokavad nepřijde. Proto kdokoli bude jísti chléb tento aneb píti kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž však

každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij; neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně.

Na konci odpoví všichni: Bohu díky.

• Potom se kněz modlí proměnlivé části
• mše sv.: buď graduale nebo Alleluja,
• traktus, sekvenci. Najdeš je v Římském
• misále. Vůdce se může pomodlití stup-
• ňový zpěv ze mše sv. ke cti Nejsvětější
• Svátosti.

Stupňový zpěv.

Oči všech upírají se s důvěrou k Tobě, Pane, a Ty dáváš jim pokrm v pravý čas. Ty otvíráš ruku svou a nasycuješ každého tvora požehnáním.

Všichni: Alleluja, alleluja.

Tělo mé v pravdě jest pokrm a krev má v pravdě jest nápoj; kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

Nato modlí se kněz skloněn uprostřed oltáře, pak na evangelní straně znamená knihu i sebe křížem a čte

evangelium.

Najdi si je v Římském misálu nebo ať se pomodlí

vůdce: Slova sv. Evangelia podle sv. Jana. (6, 56-59).

Všichni: Sláva Tobě, Pane.

Vůdce: Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: „Tělo mé v pravdě jest pokrm a krev má v pravdě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já živ jsem pro Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Toto jest chléb, jenž s nebe sestoupil, ne jako otcové (vaši) jedli (mannu) a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky.

Všichni: Chvála Tobě, Kriste.

Kněz se modlí

Vyznání víry — Credo.

Vůdce: Věřím v Boha Otce všemohoucího.

Všichni: Stvořitele nebe i země atd.

Obětování.

Kněz políbí oltář, pozdraví lid a modlí se

obětování — offertorium,

které nalezneš v Římském misálu.

Vůdce může se modliti také toto:

Kněží Páně obětují kadidlo a chleby Bohu; a protože mají býti svatými a neposkvrňovati jména jeho, alleluja.

Nyní odhalí kněz kalich a zvedá hostii na paténě. Při tom se modlí:

Vůdce: Přijmi, svatý Otče, všemohoucí Bože, tuto neposkvrněnou oběť,

Všichni: kterou já nehodný služebník Tvůj - přináším Tobě, - Bohu svému živému a pravému, -

za nesčetné hříchy a urážky - a nedbalosti své, - za všechny přítomné, - avšak i za všechny věrné křesťany, - živé i zemřelé: - aby mně i jim prospěla ke spasení - pro život věčný. Amen.

Kněz pozdvihuje kalich s vínem.

Vůdce: Obětujeme Tobě, Pane, kalich spasení,

Všichni: vzývajíce - Tvou dobrotivost, - aby před tváří božské velebnosti Tvé - pro naši i celého světa spásu - s vůní líbeznou se vznesl. Amen.

Kněz se modlí a žehná obětní dary:

Vůdce: Přijď, Posvětiteli, všemohoucí věčný Bože,

Všichni: a požehnej tuto oběť - Tvému svatému jménu připravenou.

Kněz si umývá na straně epištolní ruce a modlí se:

Vůdce: Umyji mezi nevinnými ruce své.

Všichni: A choditi budu kolem oltáře Tvého, Pane. - Pane, miluji krásu domu Tvého - a místo, kde přebývá sláva Tvá.

V nevinnosti chci kráčet před Tebou; - spas mě a smiluj se nade mnou.

Sláva Otci . . .

Kněz jde do středu oltáře, modlí se, obrací se a vyzývá lid:

Vůdce: Modlete se, bratří, aby moje i vaše oběť příjemnou se stala Pánu Bohu, Otci všemohoucímu.

Všichni: Necht' přijme Pán oběť z rukou Tvých - k chvále a slávě jména svého, - jakož i k užitku našemu - a veškeré církve své svaté.

Nato se modlí kněz

tichou modlitbu.

(Viz Římský misál!) **Vůdce** se může také modlití:

Uděl milostivě, prosíme, Pane, církvi své jednoty a pokoje, jež obětované dary tajemně naznačují. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Syna Tvého, který s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh.

Kněz se modlí

prefaci.

Vůdce: Po všechny věky věkův.

Všichni: Amen.

Vůdce: Vzhůru srdce!

Všichni: Máme je u Pána.

Vůdce: Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

Všichni: Hodno a spravedlivě jest.

Věru hodno a spravedlivě jest - slušno a spasitelné, - abychom Ti vždy a všude díky vzdávali, - Hospodine svatý, - Otče všemohoucí, - věčný Bože. - Tebe chválí andělé i archandělé, - cherubové i serafové. - S nimi i my voláme:

Svatý, - svatý, - svatý Pán Bůh
zástupů. - Plna jsou nebesa i země
slávy Tvé. - Hosanna na výsostech.
- Požehnaný, jenž přichází
ve jménu Páně. - Hosanna na výsostech.

Modlitby před proměňováním.

Modlitby tyto nemají se modliti všichni
nahlas, nanejvýš vůdce polohlasitě.

Kněz se sklání, líbá oltář a žehná obětní
dary, modlí se za církve a vzpomíná živých.
Modli se s ním potichu:

Přijmi milostivě, prosíme, dobrotivý Otče nebeský, tyto svaté dary obětní. Obětujeme je za Tvou svatou katolickou církev, za svatého Otce, za pana biskupa, za své rodiče a sourozence, za své příbuzné a dobrodince, zvláště za své kněze a za děti celého světa. Ve svatém společenství ctíme i památku blahoslavené Marie vždy Panny, svatých apoštolů, mučedníků a všech svatých. Pro jejich

zásluhy a prosby chraň nás svou pomocí. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Kněz žehná obětní dary:

Požehnej, Bože, tyto obětní dary. Učiň, prosíme, ať se stanou Tělem a Krví nejmilejšího Syna Tvého, Pána našeho Ježíše Krista.

Proměňování (pozdvihování).

Kněz proměňuje chléb ve svaté Tělo Ježíšovo a ukazuje sv. Hostii lidu.

Můžeš se potichu modlití pro sebe:

Jenž den před tím, než trpěl, vzal chléb do svých svatých a cti-hodných rukou a pozdvihnul oči k nebi, k Tobě, Bohu, Otci svému všemohoucímu, díky Tobě čině požehnal, rozlomil a dal učedníkům svým řka: Vezměte a jezte z toho všichni, neboť toto jest Tělo mé.

Když kněz pozdvihuje sv. Hostii, pohledni na ni z božně, je v ní sám živý Bůh. Klaněj se mu a modli se:

Pane můj a Bože můj!¹⁾

Pozdraveno budiž pravé Tělo Ježíše Krista, které za mě na kříži obětováno bylo. V nejhlubší pokoře klaním se Tobě.

Ježíši, Tobě žiji! Ježíši, Tobě umírám! Ježíši, Tvůj jsem živý i mrtvý! Amen.

Kněz proměňuje víno v nejsvětější Krev:

Podobným způsobem, když bylo po večeři, bera i tento přeslavný kalich do svých svatých a ctihodných rukou, zase Tobě díky čině, požehnal a dal učedníkům svým řka:

Vezměte a pijte z toho všichni, neboť toto jest kalich Krve mé, nové a věčné úmluvy, — tajemství víry, — která za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů.

¹⁾ Odpustky: 7 let a 7 kvádragen. P l n o m o c n é jednou týdně, kdo tak činí po celý týden, a to v den, kdy hodně přijme svátost oltářní.

Kolikrátkoliv toto činiti budete, na mou památku budete činiti.

Když kněz pozdvihuje kalich s Krví Páně, pohlédni na něj a modli se:

Pane můj a Bože můj!

Pozdravena budiž, předrahá Krví Ježíše Krista, která za mne na kříži vylita byla. V nejhlubší pokore klaním se Tobě.

Ježíši, smiluj se nade mnou! Ježíši, slituj se nade mnou! Ježíši, odpusť mi hříchy mé. Amen.

Po pozdvihování.

Kněz se modlí s rozpjatýma rukama.

Vůdce polohlasitě: Proto také pamětlivi jsouce, Hospodine, jak svatého utrpení a zmrtvýchvstání, tak i slavného nanebevstoupení Syna Tvého, Pána našeho, přinášíme Tvé velebnosti z Tvých darů Obět čistou, Obět svatou, Obět nepo-

skvrněnou, svatý Chléb života věčného a Kalich spásy ustavičné.
Kněz se sklání a líbá oltář.

V nejhlubší pokoře prosíme: Shlédni milostivě, Hospodine, na tuto svatou oběť. Přijmi ji laskavě, jako jsi přijal oběť zbožného Abela. Sešli anděla svého, aby ji přenesl na svatý oltář Tvůj, bychom všichni, kteří z tohoto oltáře svaté Tělo a svatou Krev Syna tvého přijmeme, naplnění byli všelikým nebeským požehnáním.

Vzpomínka na zemřelé:

Vzpomeň také, Pane, na všechny zemřelé a uveď je na místo pokoje.

Kněz se bije v prsa:

I nás hříšné služebníky své, kteří doufáme ve Tvé slitování, přijmi ve společnost Tvých svatých apoštolů a mučedníků. Skrze Krista Pána našeho.

Kněz dělá sv. Hostií kříž nad Krví Páně
v kalichu a modlí se:

Skrze něho a s ním a v něm
jest Tobě, Bohu Otci všemohou-
címu, v jednotě Ducha Svatého
všecka čest a chvála.

Modlitba Páně.

Kněz se modlí Otče náš.

Vůdce: Po všecky věky věkův.

Všichni: Amen.

Vůdce: Modleme se: Rozkazy
spasitelnými povzbuzení a bož-
ským naučením vedeni, osmělu-
jeme se volati:

Všichni: Otče náš

Kněz láme sv. Hostii, částěčku pouští do
kalichu a praví:

Vůdce: Po všecky věky věkův.

Všichni: Amen.

Vůdce: Pokoj Páně budiž vždycky
s vámi.

Všichni: I s duchem tvým.

Beránku Boží.

Kněz se bije třikrát v prsa:

Vůdce: Beránku Boží,

Všichni: který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.¹⁾

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.¹⁾

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje.²⁾

Kněz se modlí před sv. přijímáním.

Vůdce: Pane Ježíši Kriste, jenž jsi pravil apoštolům svým: Pokoj svůj zůstavuji vám, —

Všichni: nehleď na hříchy mé, - nýbrž na víru Církve své - a dej jí mír a jednotu. - Amen.

Vůdce: Pane Ježíši Kriste, - smrtí svou jsi oživil svět, -

Všichni: zbav mě tímto svatosvatým Tělem a Krví svou - všech mých nepravostí, - jakož i všeho

¹⁾ Ve mších sv. za zemřelé (v černé barvě): **dej jim odpočinutí.**

²⁾ Ve mších sv. v černé barvě: **dej jim odpočinutí věčné.**

zlého - a nedopust', - abych se
kdy od tebe odloučil. - Amen.

Kněz bere do rukou sv. Hostii:

Vůdce: Pane nejsem hoden,

Všichni: abys vešel pod střechu
mou; ale toliko rci slovem a uzdra-
vena bude duše má (třikrát).

Kněz přijímá Tělo Páně. Potom sbírá do
kalichu částčky sv. Hostie a modlí se:

Vůdce: Čím se odplatím Hospo-
dinu za všechno, co mi udělal?

Všichni: Kalich spasení vezmu,
a jméno Páně vzývati budu.

Kněz přijímá Krev Páně.

Sv. přijímání věřících.

Než se podává sv. přijímání, modlí se
všichni.

Vyznávám se Bohu všemohou-
címu, - blahoslavené Marii vždy
Panně, - blahoslavenému Michaeli
archandělu, - blahoslavenému Ja-
nu Křtiteli, - svatým apoštolům
Petru a Pavlu, - všem svatým a

tobě, otče, - že jsem zhřešil velmi;
 (bij se třikrát v prsa) má vina, má
 vina, má největší vina. - Proto
 prosím blahoslavenou Marii vždy
 Pannu, - blahoslaveného Michaela
 archanděla, - blahoslaveného Jana
 Křtitele, - svaté apoštoly Petra
 a Pavla, - všechny svaté, - a tebe,
 otče, - orodujte za mne u Pána
 Boha našeho.

Kněz se obrací k lidu. Všichni se modlí
 potichu s ním:

Smiluj se nad námi všemohoucí
 Bůh. Odpusť nám naše hříchy a
 uveď nás do života věčného.

Všichni n a h l a s odpoví s ministran-
 tem: Amen.

Kněz žehná. Všichni se modlí potichu
 s ním:

Prominutí, rozhřešení a odpuštění
 hříchů našich nechť nám udělí vše-
 mohoucí a milosrdný Hospodin.

Nahlas odpoví všichni s ministran-
 tem: Amen.

Kněž ukazuje sv. Hostii a praví:

Ejhle beránek Boží, ejhle, který snímá hříchy světa.

Všichni se bijí v prsa a říkají třikrát kajícíně s ním:

Pane, nejsem hođen (hodna), abys vešel pod střechu mou; ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má.

Když ti kněz podává Tělo Páně, řekni si v duchu zkroušeně:

Tělo Pána našeho, Ježíše Krista, zachovejž duši mou k životu věčnému. Amen.

Nejdeš-li k sv. přijímání, buď proto, že nejsi lačný, nebo že máš těžký hřích, (nezůstávej ani chvíli v tomto hrozném a nebezpečném duševním stavu!) aneb z jiné důležité příčiny, přijímej aspoň duchovně a modli se asi takto:

Pane Ježíši, jsi tu přítomen v Nejsvětější Svátosti. Věřím v Tebe, klaním se Tobě, a chci Tě milovati nade všecko. Lituji z celého srdce, že jsem hřešil a o Tebe

nedbal. Kolik dobrého mohl jsem dnes od Tebe dostatí ve sv. přijímání! Jak je mně líto, že Tě dnes nemohu přijmouti. Duše má touží po Tobě. Přijď, Pane Ježíši, aspoň svou milostí ke mně a zůstaň u mně stále. Dej, abych Tě brzo přijal svátostně. Děkuji Ti, Pane Ježíši, za všechny milosti.

Po sv. přijímání kněz čistí kalich prsty a modlí se:

Vůdce: Tělo Tvé, Pane, které jsem požil,

Všichni: a Krev, - kterou jsem pil - ať utkví v mém srdci. Dej, ať nezůstane poskvrna hříchu ve mně, - ježž čisté a svaté občerstvily Svátosti. - Amen.

Kněz zakryv kalich modlí se na straně epištolní:

K přijímání.

Najdeš je v Misále. Může se modliti
vůdce: Kdykoliv jísti budete chléb tento a z kalicha píti, smrt Páně

budete zvěstovati, dokavad nepřijde; kdokoliv tedy jísti bude chléb tento aneb píti kalich Páně nehodně; odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně. Alleluja.

Kněz líbá oltář a pozdravuje věřící:

Vůdce: Pán s vámi.

Všichni: I s duchem tvým.

Modlitba.

Všichni: Modleme se: - Učiň, prosíme, Pane, - bychom nasyceni byli věčným požíváním božství Tvého, - jež dočasné přijímání vzácného Těla a Krve Tvé předobrazuje. - Jenž jsi živ a králuješ s Bohem Otcem - v jednotě Ducha Svatého, Bůh - po všechny věky věků. - Amen.

Kněz líbá oltář a pozdravuje:

Vůdce: Pán vámi.

Všichni: I s duchem Tvým.

Vůdce: Jděte, oběť jest dokonána.¹⁾

Všichni: Bohu díky.

Kněz dává požehnání²⁾

Všichni: Požehnej nás všemohoucí Bůh, Otec, Syn a Duch Svátý. Amen.

Poslední evangelium.

Vůdce: Počátek svatého evangelia podle svatého Jana (I, 1—I4.).

Všichni: Sláva Tobě, Pane.

Vůdce: Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bohem bylo Slovo. Všecky věci povstaly skrze ně. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí. Do vlastního přišel a svoji ho nepoznali. Těm

¹⁾ Ve mších sv. bez Gloria:

Vůdce: Dobrořečme Pánu.

Všichni: Bohu díky.

Ve mších sv. v černé barvě:

Vůdce: Necht' odpočívají v pokoji.

Všichni: Amen.

²⁾ Ve mších sv. v černé barvě se požehnání nedává.

však, kteří jej přijali, dal moc státi se dítkami Božími. (Tu všichni kleknou.) A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi. A viděli jsme slávu jeho, plného milosti a pravdy.

Všichni: Bohu díky!

Modlitby po mši sv. najdeš na str. 66.

IV.

POBOŽNOST KE MŠI SVATÉ,
PŘI NÍŽ SE STŘÍDÁ
MODLITBA SE ZPĚVEM.

Stupňové modlitby.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vyznávám se Bohu všemohoucímu, - blahoslavené Marii vždy Panně, - blahoslavenému Michaeli archandělu, - blahoslavenému Janu Křtiteli, - svatým apoštolům Petru a Pavlovi, - všem svatým - a tobě, otče, - že jsem zhřešil velmi myšlením, slovy a skutky: - *(bije se třikrát v prsa)* - má vina, má vina, - má největší vina. - Proto prosím blahoslavenou Marii vždy Pannu, - blahoslaveného Michaela archanděla, - blahoslaveného Jana Křtitele, - svaté apoštoly Petra a Pavla, - všechny svaté - a tebe, otče, - orodujte za mne u Pána Boha našeho.

Prominutí, - rozhřešení - a odpuštění hříchů našich uděliž nám všemohoucí a milosrdný Hospodin. Amen.

Nyní se zpívá píseň, až ministrant zazvoní k obětování.

K obětování.

Přijmi, svatý Otče, - všemohoucí, věčný Bože, - tuto neposkvrněnou oběť, - kterou já, - nehodný služebník Tvůj, - přináším Tobě, - Bohu svému živému a pravému, - za nesčetné hříchy a urážky - a nedbalosti své, - za všechny přítomné, - avšak i za všechny věrné křesťany, - živé i zemřelé: - aby mně i jim prospěla ke spasení - do života věčného. Amen.

Obětujeme Tobě, Pane, kalich spasení, - Tvou vzývající dobrotivost: - aby před tváří božské velebnosti Tvé - za naši a celého světa spásu - s vůní líbeznou se vznesl. Amen.

Přijmi, svatá Trojice, tuto oběť, - kterou Tobě přinášíme na pa-

mátku umučení, - z mrtvých
vstání - a nanebevstoupení Ježíše
Krista, - Pána našeho - a ke cti
blahoslavené Marie vždy Panny, -
blahoslaveného Jana Křtitele, -
svatých apoštolů Petra a Pavla, -
těch tu a všech svatých: - aby
jim sloužila ke cti, - nám pak ke
spáse: - a oni za nás se přimlouvati
ráčili na nebesích, - jejichž pa-
mátku konáme na zemi. Skrze
téhož Krista Pána našeho. Amen.

Zpívá se píseň: sloky k obětování a
Sanctus. Při proměňování a pozdvihování
modlí se všichni potichu.

Po pozdvihování.

Zpívá se píseň. Po ní modlí se všichni:

Modleme se:

Rozkazy spasitelnými povzbu-
zení - a božským naučením ve-
deni - osmělujeme se volati: Otče
náš . . .

Beránku Boží, - který snímáš
 hříchy světa, - smiluj se nad námi.
 - Beránku Boží, který snímáš hří-
 chy světa, - smiluj se nad námi. -
 Beránku Boží, - který snímáš hří-
 chy světa, - uděl nám pokoje. -
 Pane Ježíši Kriste, - jenž jsi pravil
 apoštolům svým: - Pokoj svůj
 zůstavuji vám, - nehleď na mé
 hříchy, - nýbrž na víru Církve
 své a dej jí mír a jednotu. - Amen.

Pane Ježíši Kriste, - jenž smrtí
 svou jsi oživil svět, - zbav mě tímto
 svatosvatým Tělem a Krví svou -
 všech mých nepravostí - jakož i
 všeho zlého - a nedopusť, - abych
 se kdy od Tebe odloučil. - Amen.

Ježíši, věřím, že jsi v Nejsvě-
 tější Svátosti oltářní přítomen. -
 Klaním se Tobě. - Lituji všech
 svých hříchů - a toužím po Tobě.
 - Přijď, ó Pane Ježíši, - a zůstavej
 u mně. - Pane, nejsem hoden, -
 abys vešel pod střechu mou . . .

Možno se modliti modlitby k sv. přijímání nebo zpívatí píseň.

Po sv. přijímání.

Děkujeme Ti vroucně, - Pane Bože náš, - za všechny nebeské dary, - kterých se nám dostalo z této mše sv. - a denně dostává z Tvé štědré ruky. - Kéž nás nebeská Tajemství naplní všelikým požehnáním. - Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. - Amen.

K požehnání.

Požehnej nás všemohoucí Bůh,
- Otec, Syn a Duch Svatý. Amen.

PŘÍPRAVA K SV. ZPOVĚDI.

Pastýři náš, chlebe pravý,
Jezu, buď k nám shovívavý,
nenechej nás bez potravy,
dej nám spatřit svojí slávy
v zemi věčně živoucích.

Zadívej se na obrázek Dobrého Pastýře. Zabloudila mu ovečka. Oddělila se od stáda a bloudila, až se zapletla do trní. Byla by jistě zhynula hladem, nebo by ji byl vlk roztrhal, kdyby ji byl dobrý pastýř včas nezachránil. Jak laskavě ji nese na svých ramenou zpět k stádu! Víš, koho ten obrázek představuje? Nepoznáváš v tom dobrém pastýři svého Spasitele, dobrého Pána Ježíše? Sám sebe tak vy- podobnil, když řekl: „Já jsem pastýř dobrý. Dobrý pastýř dá i život za ovce své“ (Jan 10, 11.). Ano, Pán Ježíš je Dobrým Pastýřem našich duší, život za ně dal, aby je vyprostil z trní hříchů a zachránil před vlkem — děblem, který obchází často v rouše beránčím, ale jako lev hledaje, koho by na věky pohltit, to jest: svedl k těžkému hříchu a na věky do pekla za sebou strhl. Jsme ovečkami Božími, bohužel často neposlušnými ovečkami Ježíšovými. Nechceme často jíti cestou, kterou nás Dobrý Pastýř vede k nebi. Dáváme se na cestičky hříchu a bloudíme v nich. Avšak Dobrý Pastýř nezapomene na svou ovečku, hledá ji a volá

ji. Do srdce ti posílá svou milost, chce tě zase přivinout do svého náručí, a všechno, vsečičko tobě — snad také zbloudilá ovečko Ježíškova — odpustiti. Dnes s m í š jít ke sv. zpovědi. Schválně jsem napsal: s m í š, protože je to veliké štěstí, veliká milost pro tebe, že se můžeš zpovídati. Či bys chtěl raději po smrti dlouho anebo na věky se trápit, než býti s Dobrým Pastýřem v blaženém nebi? Hřích nedělá nikoho šťastným ani zde na zemi. Zbav se ho co nejdříve. Navykni si chodívati týdně nebo každých 14 dní k sv. zpovědi a, můžeš-li, denně k sv. přijímání. A stalo-li by se ti neštěstí, že jsi upadl do těžkého hříchu a ztratil život Boží, nemeškej a ihned očisti duši svou dokonalou lítostí (lituj hříchů, že jsi Pána Boha zarmoutil) a brzo přijď k sv. zpovědi, abys ani jeden den dobrovolně nebyl bez Chleba svátostného, Ježíše ve sv. Hostii.

N e b o j s e ! Kněz je zástupcem Dobrého Pastýře, spravuje ovečky Ježíškovy a s láskou tě přijme. Vždyť musí býti rád, že zase jednu zbloudilou ovečku přivede do náruče Ježíšovy. M ě j j e n o m d o b r o u v ů l i a v š e c h n o ř á d n ě v y k o n á š !

1. Pros Ducha svatého, aby ti pomohl.

Přijď, Duše svatý, a pomoz mi, abych hříchy své náležitě poznal, srdečně jich litoval, upřímně se z nich vyzpovídal a doopravdy se polepšil. Otče náš . . .

Ježíši, dej mi světlo Ducha svatého. Matičko Boží, pros za mě s Andělem strážným, abych se dobře vyzpovídal. Sv. Jene Nepomucký a bl. Jene Sarkandře, orodujte za mě!

Zdrávas Maria . . .

2. Vzpomínej si na své hříchy!

(Zpytování svědomí.)

Kdy jsem byl naposledy u sv. zpovědi?

Styděl jsem se z něčeho zpovídati? Zamlčel jsem schválně těžký hřích?

Litoval jsem svých hříchů?

1. přikázání: **Modlitba.**

Vynechával jsem denní modlitby?

Modlil jsem se nepobožně?

2. přikázání: **Svatá jména.**

Vyslovoval jsem svatá jména nadarmo?

Klel jsem?

3. přikázání: **Mše sv. o nedělích a svátcích.**

Nebyl jsem v neděli a ve svátek schválně na mši sv.? Kolikrát?

Přišel jsem svou vinou pozdě na mši sv.? Kolikrát?

Choval jsem se v kostele nepobožně?

4. přikázání: **Rodiče a představení.**

Neposlouchal jsem svých rodičů, velebného pána, p. učitele, slečnu učitelku?

Žlobil jsem je? Obelhával jsem je? Odmlouval jsem jim? Po-
smíval jsem se starým lidem?

5. přikázání: Ublížení na těle
a na duši.

Škodil jsem si na zdraví?

Bil jsem jiné děti? Nadával jsem jim? Sváděl jsem jiné ke hříchu? K čemu? (Na př. ke lži, ke krádeži, nebo k jinému a ku kterému?)

Trápil jsem zvířata?

6. a 9. přikázání: Nemravnost.

Myslíl jsem se zalíbením na něco nemravného? (Často?)

Mluvil jsem nemravně? (Často?) Díval jsem se na něco nemravného? Choval jsem se nemravně? Kolikrát? Sám či s jinými?

7. a 10. přikázání: **Krádež
a mlsnost.**

Mlsal jsem?

Ukradl jsem něco? Co? Našel jsem něco a neohlásil jsem to? Co? Už jsem to vrátil? Ošidil jsem někoho? O co? Dělal jsem škodu na poli a v zahradách? Chtěl jsem něco ukrásti?

8. přikázání: **Lež a přetvářka.**

Lhal jsem? Přetvařoval jsem se? Ublížil jsem svou lží jiným? Pomlouval jsem někoho?

Církevní přikázání.

Jedl jsem maso, když byl půst? Kolikrát?

Hlavní hříchy.

Byl jsem pyšný? Byl jsem lakomý?

Byl jsem závistivý?

Byl jsem hněvivý?

Byl jsem lenivý?

Přemýšlej, nemáš-li ještě nějaký hřích. Nezapomeň, že u těžkých hříchů musíš říci i počet a okolnosti hříchů!

3. Lituj!

(Lítost a opravdové předsevzetí.)

Podívej se na obrázek. Vidíš ubohé duše v očistci. Tak Bůh trestá i nejmenší hřích.

Ubohé dušičky! Jak mnoho musíte trpěti! Jak bolestně vás pálí očišcový oheň! A nemůžete si sami pomoci. Musíte trpěti, až vaše duše bude úplně čistá. Jak je vám smutno, že vám Otec nebeský zavřel nebe a nepustí vás k sobě, až se očistíte. Tak trestá Bůh i nejmenší hřích! Jak teprve trestá těžké hříchy v ohni pekelném!

Bože můj, i já jsem duši svou hříchy poskvřnil. Často jsem Tě neposlouchal a hřešil. Také já jsem si zasloužil snad velmi dlouho, — snad navždy — trpěti. Kam by tak přišla ubohá má duše, kdybych nyní, dříve než bych mohl hříchů svých litovati a z nich se vyzpovídati, umřel? — Musel bych dlouho, snad navždy, trpěti hrozná bolestí. Ó, jak se toho bojím! Pane Ježíši, odpusť mi! — Kéž bych Tě nebyl zarmoutil! — Umiňuji si pevně, že se polepším. Bez Tvé pomoci toho však nedovedu. Pane Ježíši,

pomoz mi! Dej mi světlo Ducha sv., dej mi opravdovou lítost nad hříchy. — Bože, buď milostiv mně hříšnému!

Otče, zhřešil jsem. Již nejsem hoden
slouti synem tvým!

Dobře se vedlo marnotratnému synu v domě otcovském. A přece odešel. Bylo to od něho nepěkné. Zchudl a z hladu byl nucen pásti vepře. Tu si vzpomněl na dobrého otce a nyní se vrací domů. Je mu toho všeho upřímně líto a s pláčem

vyznává svá provinění. A dobrý otec odpouští a s otevřenou náručí vítá zbloudilého syna. Milé dítě! Nepoznáváš v tom otci svého nebeského Otce a v tom synu sebe? Ano, tvůj nebeský Otec již čeká, aby ti skrze svého kněze odpustil hříchy. Lituj jich tak vroucně jako marnotratný syn!

Pane Bože, Ty jsi můj nejlepší nebeský Otec. Stvořil jsi mě. Dal jsi mi o č i. Vidím jimi tolik krásných věcí. Dal jsi mi ú s t a. Mám jimi Tebe chváliti. Dal jsi mi r u c e. Mám je spínati k modlitbě a jimi pracovati. Dal jsi mi n o h y, abych chodil, kam ty chceš. Dal jsi mi hodné r o d i č e. Co se o mne nestarají! A d u š i, nesmrtelnou duši jsi mi dal. Jak krásnou jsi ji učinil na křtu sv.! Stvořil jsi v ní život Boží. Stal jsem se Tvým dítětem a Ty, věčný Bože, jsi přišel a ubytoval jsi se v mé duši. Tělo mé stalo se tenkrát chrámem Ducha sv., srdce

mé oltářem a duše svatostánkem trojjediného, nesmírného Boha. Ó, jak bych Ti měl za to býti vděčným! A co jsem já nebohý udělal? Hříchem jsem splácel tak velikou lásku.

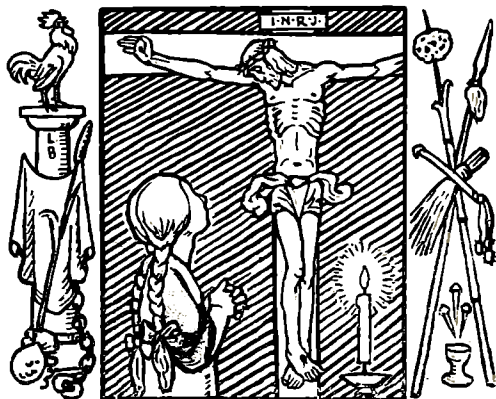
Bolí mne to. Opustil jsem Tě jako marnotratný syn, nuže chci, se k Tobě jako on vrátiti. Chci se dobře vyzpovídati. Chci se opravdu polepšiti. Ode dneška budu se rád a zbožně modlívati, rád a často Tebe přijímati, pilně se učiti a na slovo poslouchati. Chci, abys měl, Ježíšku, ze mne opravdu radost. Požehnej, dobrý Otče, dobré vůli svého slabého dítěte.

Můj Ježíši, milosrdenství!

(300 dní odpustků.)

Spasiteli světa, smiluj se nade mnou!

(50 dní odpustků.)

Dítě, jak tě miluji !

Podívej se: jak smutně stojí to dítě před křížem. Má soucit s nevinným Spasitelem, který musil tolik trpět. Jistě si myslí: I já jsem to zavinilo. I za mé hříchy jsi trpěl, Pane Ježíši!

A co ty mu řekneš?

Nejmilejší Ježíši! Vidím Tě v duchu na kříži. Tvá svatá hlava je trním korunována. Tvůj jazyk prahne žízní. Ruce i nohy máš probodeny. Umíráš . . . Kopí ote-

vřelo Tvé svaté srdce. Celičký jsi pokryt ranami. Zdá se mi, že Tě slyším mluvit:

To jsi mi udělalo také ty, mé milované dítě.

Ach, je to pravda, Pane Ježíši. Mé hříchy Ti způsobily tolik bolesti. Za ně jsi umřel na kříži.

Protože jsem myslel na zlé věci, je Tvá svatá hlava trním korunována . . .

Protože jsem špatné řeči mluvil, prahnou Tvá svatá ústa žízni.

Protože jsem běhal za hříchy, jsou Tvé svaté nohy na kříž přibity . . .

Protože jsem rukama svýma se prohřešoval, visí Tvoje svaté ruce v mukách na kříži . . .

Protože jsem byl nestydatý, visíš Ty na kříži obnažen a pokryt ranami . . .

Ó, dobrý Ježíši, jak jsi mě měl rád! Ještě jsem ani na světě nebyl,

a už jsi za mne tolik trpěl! Co Tě to stálo bolesti, abys nám zase mohl nebe otevřít a život Boží vrátit! A ještě Ti toho bylo málo. Chtěl jsi mezi námi, nevděčnými lidmi, bydlet až do skonání světa a proto jsi se skryl do prostinké způsobu chleba, abys naše duše mohl sytit pro život věčný. — Nesmírný Bůh stal se maličkým pro mě! — Jak špatně jsem ti odplácel tu velkou lásku, jakou jsi mně ukázal na kříži a ukazuješ stále v Nejsvětější Svátosti oltářní. Kolikrát jsem mohl přijít na mši sv. a nepřišel jsem. Ty's nekrvavým způsobem obnovoval svou oběť na kříži a já jsem o Tebe nedbal. Denně zval jsi mě k svému stolu a chtěl jsi mi dát své Tělo a svou Krev a já jsem často nešel z lenosti a pohodlnosti nebo snad proto, že jsem měl hřích raději než Tebe

Dej mně, Pane Ježíši, i nad tím upřímnou lítost, abych se i v tom polepšil a na Tebe ve sv. Hostii nezapomínal.

Dobrý Ježíši! ještě jednou prosím: Dej mně pravou lítost. Bolí mne, že jsem Tě tak zarmucoval. Víckráte nechci zhřešit. Chci se varovati i každé příležitosti ke hříchu, jen abych Tebe nezarmoutil. Dej mně k tomu svou milost!

Nejsi-li ještě na řadě, opakuj si ještě v duchu své hříchy, lituj jich, čiň si dobrá předsevzetí a čekej trpělivě, až na tebe dojde.

4. Vyznej se upřímně!

(Zpověď.)

Když na tebe dojde, jdi zbožně ke zpovědnici a klekni. Kněz ti požehná. Pokřižuj se a začni se zpovídati:

Já bídný hříšník, zpovídám se Bohu všemohoucímu a vám, otče. Naposled jsem se zpovídal (řekni

kdy!). Od té doby jsem udělal tyto hříchy . . .

Nyní pověz upřímně své hříchy. Na konec řekni:

Do této svaté zpovědi zahrnuji všechny své hříchy. Můj Ježíši! Lituji všech svých hříchů, protože jsem jimi Tebe zarmoutil a trestu za ně zasloužil. Chci se opravdu polepšiti.

Dej pozor, co ti zpovědník řekne. Pamatuj si, co ti uloží za pokání. Zeptá-li se tě něco, odpověz upřímně. Lhátí nesmíš. Zpovědník nesmí nikomu, ani tvému vlastnímu tatínkovi a mamince, něco z tvé zpovědi vyraditi! Nerozuměl-li jsi něčemu, zeptej se uctivě: Prosím, já jsem nerozuměl.

Nyní ti kněz dá rozhřešení. Pomysli si: Teď mně v nebi sám Pán Bůh odpouští hříchy. Bij se v prsa a řekni: „Bože, buď mi l o s t i v m n ě h ř í š n ě m u !“ Pak udělej kříž, polib štólu a jdi se pomodliti pokání.

5. Čiň pokání!

(Dostiučinění.)

Božský Spasiteli! Mám velkou radost. Má duše byla nemocná. Ty's ji uzdravil. Má duše byla poskvrněna hříchy. Ty's ji krví svou omyl. Je opět čistá a krásná. Jsem zase hodným dítkem Božím. Pán Bůh mě má rád. Kdybych teď umřel, vzal by si mě do nebe. Jak jsem šťasten! Za nic na světě bych toto své štěstí nedal. Ježíši můj, děkuji Ti vroucně za to, že jsi mě zbavil těch ošklivých hříchů. Pomáhej mi, abych se jich už nikdy nedopustil. Děkuji i Tobě, nebeská Matičko, máš jistě ze mne nyní radost. I tobě děkuji, můj Anděle strážný. Neopouštěj mě, abych už nikdy dobrého Pána Boha hříchem nerozhněval. Všecka svatá neviňátka, orodujte za mě!

Pomodli se pokání!

Za své hříchy jsem si zasloužil mnoho trestů. Mnohé mi Pán Bůh ve svaté zpovědi odpustil. Ostatní si musím odpykati sám. Rád to udělám.

Obětuji Ti, Pane Bože, všechny své modlitby, práce a bolesti jako pokání za své hříchy. Chci z lásky k Tobě pilně pracovati a se učit, zbožně se modliti, často chodívati do kostela a k sv. přijímání a trpělivě snášeti všechno, co se mně nelíbí.

Zbožně se pomodlím uložené pokání.

Pomodli se, co ti kněz uložil a pak obnov ještě své předsevzetí.

Milý Ježíši, ty jsi řekl: „Kdo mě miluje, přikázání má zachovávat bude“. A nyní mi šeptáš do duše: „Nehřeš více!“ Poslechnu Tě, protože Tě mám rád. Ale jsem jenom slabé dítě. Posiluj mě v pokušeních. Nejvíc síly nám dáváš

ve sv. přijímání. Proto Tě budu často, ba i denně, přijímati. Rád budu chodívati na mši sv. a rád se modlívati. A pak doufám, že mě neopustíš a zaženeš zlého nepřitele mé duše. Matičko Boží, chraň mě dnes i vždycky od hříchu smrtelného. Zdrávas Maria Anděle strážný, opatruj mě. Anděle Boží, strážce můj . . .

MODLITBY K SVATÉMU
PŘIJÍMÁNÍ.

Nechte dítek jíti ke Mně
a nebraňte jim, neboť
takových jest království Boží.

Mar. 10, 14.

Stojím u dveří tvého srdčka a klepu,
zda-li mně otevřeš.

Dítě, vzpomeň si na poslední večeri Páně. Víš ještě, co tam Pán Ježíš učinil? Když pak povečeřeli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámal jej a dával učedníkům svým řka: „Vezměte a jezte, toto jest tělo mé. A vzav kalich, poděkoval a dal jim řka: „Pijte z toho všichni, neboť toto jest krev má.“ A svatí apoštolové jedli Tělo Ježíšovo a pili jeho svatou Krev. Po prvé přijímali dobrého Spasitele. Jak šťastni byli v té chvíli!

Největší zázrak učinil Pán Ježíš ve

večeřadle. Avšak týž zázrak denně opakuje ve mši sv. Po proměňování je tu na oltáři ve sv. Hostii přítomen sám živý Bůh a člověk zároveň, náš Pán a Spasitel, Ježíš Kristus, se svou nejsvětější duší, se svým svatým Tělem a drahocennou svojí Krví. Je zde tentýž Pán Ježíš,

který jako malé děťátko ležel v jesličkách,

který žil skryt v Nazaretě,

který chodil po Svaté zemi všude dobře čině,

který za nás na kříži trpěl a umřel,

který se za nás celičký obětoval.

T o h o t o živého Boha a člověka zároveň budeš přijímati. Budeš jísti totéž Tělo, které v hrozných mukách na Veliký pátek o třech hodinách na kříži přehořkou smrtí za tebe umřelo. Napiješ se ve svaté Hostii tajemným způsobem téže nejsvětější Krve, kterou za tebe tvůj Spasitel potil na hoře Olivetské, kterou cedil jsa hrozně bičován na dvoře u Piláta, kterou kropil tvrdé ulice jerusalemské a ještě tvrdší horu Kalvarii a která stékala v praménkách po svatém Těle a po dřevě kříže na zemi pukající žalem nad tím, co jsi i ty, milé dítě, způsobilo svému Spa-

siteli. Uvaž, jak svatá, veliká věc je sv. přijímání. Avšak neboj se!

Tentýž Spasitel v malé bílé sv. Hostii chce dnes přijíti k tobě a býti tvým hostem. Klepe na dveře tvého srdce a prosí: „Dítě, otevři mně, dnes chci bydlet v tvé dušičce!“

Vzpomeň si na dobré pastýře, jak spěchali k jesličkám, aby se poklonili Děťátku-Ježíškovi. Vzpomeň si na sv. krále. Zdaleka přišli, aby viděli Ježíška. Jak byli šťastni, když ho na chvílku uviděli, když jim ho Matička Boží vložila do náruče! Vzpomeň si na kajícího Zachea, jak se radoval, že Pán Ježíš jednu noc bude hostem v jeho domě. Oč šťastnější jsi ty! Pán Ježíš přichází k tobě, aby u tebe trvale bydlel. Každý den můžeš mít Pána Ježíše u sebe hostem. Každý den, je-li ti jen trochu možno, jej můžeš, ba máš přijímati. Jest to nejvroucnějším přáním jeho Božského Srdce, které živé bije láskou pro tebe ve sv. Hostii. Proto se veliký Bůh tolik ponížil, že skryl své Tělo v maličkou sv. Hostii, abychom se Ho nebáli. Proto řekl o sobě, že jest Chléb života. Kdo chce býti živ, musí jísti. Co

platí pro tělo, platí i pro duši. Kdo chce míti duši živou a zdravou, musí jísti Tělo Ježíšovo a píti jeho Krev. Pán Ježíš řekl: „Nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti jeho krve, nebudete míti života v sobě.“ Myslel tím život Boží, který má každý, kdo má milost posvěcující. V pátém přikázání zakázal Bůh zabíjeti nejen tělo, ale i duši. Jako tělo své ničí a může i zabíti, kdo by mu nedával potřebného jídla a nápoje, tak i duši svou hubí, kdo jí nedává včas nebeského Jídla a Nápoje: Těla a Krve Kristovy. Tu máš odpověď na otázku: Jak často mám přijímati? Tak často musíš, abys měl dosti síly proti hříchu, abys těžkým hříchem neztratil života Božího. To ti poroučí Bůh v V. přikázání Božím. A protože nejíme jen proto, abychom byli živi, ale také proto, abychom byli zdraví, máme i často přijímati, abychom si udrželi a rozmnožili zdraví duše. Každé sv. přijímání rozmnožuje v nás život Boží, získává nám veliké milosti a zásluhy pro nebe, očišťuje nás od lehkých a chrání před těžkými hříchy, spojuje nás nejúžeji s Boho-člověkem. Proto přeje si Božský Spasitel a církev svatá co nejvroucněji, aby děti již v útlém věku a co nejčas-

těji, ba denně přijímaly. Máš-li opravdu Ježíška rád, nebudeš bez důležité příčiny chyběti u stolu Páně, kdykoliv budeš moci jíti na mši svatou.

Čeho jest potřebí, abys mohl častěji Ježíška přijímati? Pamatuj si, nic víc od tebe církve sv. nežádá, než co musíš míti ke každému sv. přijímání. Musíš

1. míti duši svou živou, t. j. býti v milosti posvěcující. Před každým sv. přijímáním zpytuj krátce, ale opravdově svědomí, dělej to každý den večer! Nemůžeš-li si opravdu vzpomenouti, že bys byl od poslední sv. zpovědi udělal nějaký těžký hřích, můžeš beze všeho jíti k sv. přijímání. Kdo je živý, může jísti, mrtvý nikoliv. Lehké hříchy ti odpustí Pán Ježíš, když jich budeš litovati a sv. přijímání tě z nich očistí. Není odměnou, ale lékem. Pamatuj si a řiď se dle toho, co napsal Petřík d'Airelle: „Babička se na mne zlobila, že chodím denně k sv. přijímání a ona ne, ačkoliv je starší než já. Pravila mi: „Ty nejsi ještě dosti hodný.“ Odpověděl jsem jí: „Milá babičko, nechodím k sv. přijímání každého dne pro-

to, že jsem hodný, ale proto, abych se jím stal. A já ti slibuji, že jím též budu.“

2. Musíš mít dobrý úmysl, jako: stát se hodnějším, rozmnožiti si milost a zásluhy pro nebe, pomoci duším v očistci, vyprositi rodičům nebo příbuzným milost Boží, zdraví, obětovati sv. přijímání za děti, na úmysly sv. Otce atd. Duch sv. ti sám vnukne, zač bys měl Ježíška poprosit. Nezapomeň zvláště za to se modlit, aby jej všechny děti záhy a často, ba denně přijímaly. Neměl bys pravého úmyslu, kdybys chodil jen proto, aby ses líbil některému knězi, aby tě lidé měli za zbožného a podobně. Abys snad takové samolibé myšlenky zahnal, vzpomeň si, kdo jsi ty, a kdo je ten, koho přijímáš. A nikdy nezapomeň zbožně se připravit modlitbou a po sv. přijímání poděkovati!

3. Od půlnoci nesmíš ničeho jísti ani píti. Jen kdo je vážně nemocen, může přijímati i když už není lačný. K sv. přijímání přistupuj v šatě čistém a počestném. Nový býti nikterak nemusí, ani k prvnímu sv. přijímání etc.

Nedbej na nikoho, nedívej se, kolik

jich a kdo chodí. Každý bude především za svou duši odpovídati. Když tě budou ďábel nebo špatný svět, nerozumní kamarádi nebo i falešně zbožní lidé od častého sv. přijímání odvracet, odpověz všem i sobě: „Je to vůle Boží, chce to Pán Ježíš a byla by to věčná škoda, kdybych z lenosti nebo z lichého studu neshel si pro Toho, který je víc než celý svět.“ Když jdeš od sv. přijímání, jsi bohatší než celý svět.

PŘED SV. PŘIJÍMÁNÍM.

Večer.

Vyzpytuj si krátce svědomí a pomodli se:

Ježíšku, zítra přijdeš ke mně. Jak se na Tebe těším! Jak rád bych Tě přijal už teď. Odpusť mi, dobrý Ježíšku, čím jsem Tě zarmoutil. Je mně toho líto. A přijď aspoň svou milostí a zůstávej u mne.

Děťátko, - Ježíšku, přijď ke mně a učiň hodné dítě ze mne!

Srdce moje maličké,
nikoho v ně nepustím,
jenom Tebe, Ježíšku,
přijď a posvěť moji dušičku!

Matičko Ježíškova, pomoz mi, abych zítra zbožně přijal Ježíška. Zdravas Maria . . .

Andělíčku strážný můj, zítra mě doprovodíš do kostela, pomoz mi,

abych zbožně přijal Ježíška. Anděle Boží . . .

Svatá Terezičko Ježíškova, požehnané dítě milosti, nauč mě milovati Ježíška, jako tys ho milovala a připrav mé srdce na sv. přijímání tak, jak jsi na ně připravovala své vlastní srdce.

Ráno doma.

Jak se ráno probudíš, pokřižuj se a pomodli:

Ježíšku, dnes přijdeš ke mně. Jak se na Tebe těším. Všechno, co dnes budu dělati, mysliti a trpěti, obětuji Tobě, Ježíšku, abys měl ze mne celý den radost. Nechci Tě ani jediným hříchem zarmoutiti. Chci také získati tolik odpuštění časných trestů, kolik jen mohu.

Pak vstaň, čistě se umyj, oblec a pomodli se ranní modlitbu (Otčenáš, Zdrávas, Anděle Boží a pod.) Dej pozor, abys nic nepolkl a nepil. Pak jdi do kostela. Cestou myslí na Anděla strážce, který jde s tebou.

V kostele.

U dveří se pokrop svěcenou vodou.
Řekni si při tom potichu: 140

Ježíšku, očisti mou dušičku!

Pak jdi na své místo, klekni a pozdrav
Ježíška:

Velebena budiž bez ustání, nej-
světější Svátost oltářní!

Při mši sv. se modli modlitby ke mši
sv. z této knížечky nebo zbožně zpívej.
Mysli na to, co se modlíš nebo zpíváš.

Po proměňování se můžeš modlit
tyto modlitby:

Spasitel přichází - již se na něj
těším!

Věřím v něj a klaním se mu.

Pane Ježíši, z pouhé lásky ke
mně stal jsi se maličkým. Tobě
patří celé nebe a celý svět. Ty jsi
všechno stvořil. Každá květinka,
každý paprsek sluneční, všechno,
všecičko vypravuje o Tvé moci
a slávě. Všechno Ti slouží, všechno

Tě chválí a velebí. I má duše Tě chce chváliti.

A Ty, nesmírný, velký Bože, jsi se skryl v malé sv. Hostii! Já Tě očima nevidím, ale věřím Ti, protože jsi to sám při poslední večeři řekl. A sv. Tomáši jsi pravil: „Blahoslavení, kteří neviděli a přece uvěřili.“ A jako sv. Tomáš i já se Ti klaním a vyznávám: Pán můj a Bůh můj! Pane Ježíši, já v Tebe věřím, já se Ti v nejsvětější Svátosti přítomnému klaním a Tebe velebím.

Spasitel přichází - již se na něj
těším!

Pane, nejsem hoden, ale doufám.

Dobrý Ježíši, ty chceš ke mně přijíti. Ty jsi tak čistý a svatý, a já jenom ubohé, slabé a hříšné dítko. Zhřešil jsem. Nezasloužím si toho, abys ke mně přišel. Lituji

velice, že jsem Tě tolikráte zamroužil. Už to nikdy neudělám.

A Ty, Pane Ježíši, přece ke mně chceš přijít, třebaže víš, jaký já jsem. A proč? Protože mě máš rád a chceš ze mne udělati zbožné a hodné dítě? Ó, jak jsi dobrý, Ježíšku! Ty mně m ů ž e š pomoci, ty jsi silný, svatý Bůh. Ty mně c h c e š pomoci, Ty jsi nejdobrotivější Bůh. Ty mně také doopravdy pomůžeš. Vždyť jsi to sám slíbil. Ježíši můj, já v Tebe doufám, že mne uděláš hodným a jednou si mne vezmeš do nebe.

Spasitel přichází - již se na něj těším!

Miluji jej a dávám mu své srdce.

Pane Ježíši! Jak Tě mám rád! K vůli mně jsi sestoupil na zemi, abych já mohl přijít za Tebou do nebe. A jak mnoho jsi pro mě

trpěl! Na kříži jsi za mne umřel. Denně se za mne obětuješ na oltáři. A nyní dokonce chceš přijíti do mého srdce!

Dobrý Ježíši, jak mě máš rád! Také já Tě chci mítí rád. Nauč mě tomu. Dej mi do duše hodně světla Ducha Svatého, abych poznal, jak mě miluješ, a hodně síly, abych Tě měl raději než všechny věci na světě. Dávám Ti své srdce. Vezmi si je, Ježíši, ať Ti patří celé, dělej si s ním, co sám chceš.

Spasitel přichází - již se na něj
těším!

Vroucně po něm toužím.

Nejdobrotivější Ježíši, za chvíli budeš u mne. Tlučeš na dveře mého srdce a chceš, abych Ti otevřel. Ó přijď, jen přijď, můj Ježíšku! Ani nevíš, jak se na Tebe těším! Toužím po Tobě jako bet-

lemští pastýři a jako svatí králové na daleké cestě.

Děťátko-Ježíšku, přijď ke mně,
hodné dítko učiň ze mne.

Srdce moje maličké,
nikoho v ně nepustím,
jenom Tebe, Ježíšku,
přijď a posvěť moji dušičku!

Svatá Maria, moje nebeská Matičko, raduj se se mnou! Vlož do mého srdce Ježíška, jako jsi jej dala pastýřům do náruče. Anděle strážný, stůj při mně! Klaněj se a vítěj se mnou Ježíška!

Při sv. přijímání.

Kněz otevře svatostánek a vyndá ciborium, t. j. kalich s malými Hostiemi. Ministrant zazvoní a modlí se Vyznání viny. Jdi k mřížce (na stupeň nebo tam, kde budeš přijímati) a modli se s ním česky:

Vyznávám se Bohu všemohoucímu, - blahoslavené Marii vždy

Panně, - blahoslavenému Michaeli archandělu, - blahoslavenému Janu Křtiteli, - svatým apoštolům Petru a Pavlu, - všem svatým, - a tobě, otče, - že jsem zhřešil velice myšlením, - slovy i skutkem, - **(bij se třikrát v prsa)** má vina, - má vina, - má největší vina. - Proto prosím blahoslavenou Marii vždy Pannu, blahoslaveného Michaela archanděla, - blahoslaveného Jana Křtitele, - svaté apoštoly Petra a Pavla, - všechny svaté, - a tebe, otče, - orodujte za mě u Pána Boha našeho.

Když se kněz obrátí, modli se potichu:

Všemohoucí a milosrdný Bůh odpustiž nám naše hříchy a uveď nás do života věčného. Amen.

Kněz ukazuje sv. Hostii — Tělo Páně. Podívej se na ni a když ministrant zvoní, ukloň se hluboce, bij se v prsa a říkej třikrát s knězem:

Pane, nejsem hoden (hodna),

abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má.

Když se kněz s Tělem Páně blíží k tobě, udělej kříž, otevři pěkně ústa a podrž si pod nimi prostěradlo nebo knížku. Když jsi přijal Pána Ježíše, zavři ihned ústa, skloň hlavu, udělej křížek a vrať se zbožně na své místo.

Po sv. přijímání.

Nedej se ničím rušit. V tvém srdci je Pán Ježíš. Mysli na něho. Jak jsi šťastné v té chvíli! Vzpomeň si na sv. Jana, jak mu bylo sladce, když při poslední večeři odpočíval na Srdci Ježíšově. I tebe teď Pán Ježíš vine k sobě. Je v tobě a ty v něm. Oba jste takoruka jedno. Pozdrav jej srdečně a poděkuj mu za všechno. Mluv s ním jako se svým bratrem a pověz mu všechno. Rád tě vyslyší. Potom teprve se modli z této knížky.

Spasitel je v tvé duši. Raduj se.

Obětuj mu své srdce!

**Dobrý Spasiteli, nyní jsi u mne.
Mé srdce je plno radosti a díků.**

Čím se Ti za všechno odplatím?
 Co Ti, můj Ježíši, za to dám, že's
 mi dal sám sebe? Ó vím, co udě-
 lám! Nemám nic než sebe. Dávám
 Ti tedy sebe, tělo své i duši svou.
 Vezmi si mě, Ježíši, celého, jen
 Tobě chci patřiti na věky. Pro
 Tebe chci žíti, pracovati, učiti se,
 modliti se, do kostela choditi, po-
 slouchati doma i ve škole, varovati
 se zlého a ve všem jen Tobě dělati
 radost. Kéž mě od Tebe neod-
 loučí žádný hřích! Za to Tě nejvíc,
 Ježíšku, prosím, abych vždy zů-
 stal Tvůj a Ty můj. V radosti
 i bolesti vždy zůstávej se mnou,
 posiluj, mě chraň a opatruj!

Ježíši, Tobě jsem živ. Ježíši,
 Tobě umírám. Ježíši, Tvůj jsem
 živý i mrtvý. Amen.

Pane, zůstaň u mne a buď mou
 pravou radostí!

(300 dní odpustků.)

Pán Ježíš je ve mně. Raduji se z toho. Poprosím Ho za milosti pro sebe i pro jiné.

Dobrý Ježíši, požehnej mi, jako jsi požehnal oněm dětem, které zbožné maminky k Tobě přivedly. Ty máš děti zvláště rád. Prosím Tě, požehnej mé duši, aby Tě víc a více poznávala a více milovala. Dej, abych nikdy neztratil lásky k Tobě a s ní i toho krásného života Božího, který jsi ve mně nyní zase rozmnožil. Posiluj mě v pokušeních a chraň mě před hříchem!

Žehnej také mému tělu, aby jenom Tobě sloužilo a nebylo příčinou mé zkázy.

Žehnej, Pane Ježíši, mým očím, aby jenom na dobré se chtěly dívat.

Žehnej mým uším, aby rády poslouchaly slovo Boží v kostele i ve škole, co poroučejí rodiče a

představení a aby neposlouchaly rády ničeho zlého.

Žehnej, Pane Ježíši, mým ústům, aby mluvily jen to, co je čisté a pravdivé.

Žehnej, Pane Ježíši, mým rukám, aby dělaly jen to, co ty chceš.

Žehnej mým nohám, aby šly cestičkou k nebi.

Dej, abych jednou za Tebou přišel do nebe a byl na věky šťasten.

Nezapomeň, Ježíšku, i na moje rodiče. Mají se mnou mnoho starostí. Pomáhej jim, aby mě dobře vychovali. Dej jim zdraví duše i těla, a jednou ať se všichni k Tobě dostaneme. Požehnej také mým sestrám a bratřím a příbuzným. Žehnej a pomáhej svatému Otci v Římě. Žehnej našemu panu biskupovi a našim kněžím. Žehnej našim učitelům. Žehnej všem lidem.

Pane Ježíši, Ty jsi řekl: „Nechte dítek jíti ke mně a nebraňte jim, neboť takových jest království Boží.“ Prosím Tě vroucně a snažně, dej, aby se splnila Tvá svatá vůle, aby již i malé děti Tebe všude mohly přijímati. Dej, aby Tě děti i velcí rádi a často přijímali.

Ježíši, Božský příteli dítek! Mnoho dětí není ještě pokřtěno. Po smrti by k Tobě nemohly a nikdy by Tebe ani krásného nebe neviděly. Dej jejich rodičům světlo Ducha sv., aby je dali pokřtíti. A ty děti, které nechodí do náboženství, aby do něho chodily a Tebe také měly rády.

Máš na světě mnoho zlých lidí, kteří Ti, dobrý Ježíši, špatně odplácejí Tvou lásku. Odpusť jim a přiviň je zase brzo na své milující Srdce. Sladké Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi a nad našimi

zbloudilými bratry! Božské srdce Ježíšovo, obrať hříšníky, zachraň umírající, vysvobod' věrné duše z očístce!

Nyní se pomodli jeden nebo více Otčenášů za to, aby ti Pán Ježíš splnil, zač jsi Ho prosil, a pak lituj ještě jednou všech svých hříchů a pomodli se na úmysl sv. Otce, abys získal odpuštění časných trestů, tyto modlitby:

Ejhle, dobrý a přesladký Ježíši! - Před tváří Tvou padám na kolena - a s největší vroucností duše své - prosím a snažně žádám Tebe, - vštěp mi do srdce živé city víry, - naděje a lásky, - jakož i pravou nad hříchy zkroušenost - a nezlomnou vůli polepšiti se, - ježto s vroucím pohnutím - a hlubokým bolem duše své - o svatých pěti ranách Tvých rozjímám - a v mysli rozvažuji, - co již David - do úst Tvých, dobrý Ježíši,

vložil: - Zbodli ruce i nohy mé,
- sčeti všechny kosti mé.¹⁾

Pane, vyslyš modlitbu mou.

A volání mé k Tobě přijď.

Abys svatou církev svou řídit
a zachovati ráčil, - Tě prosíme,
uslyš nás.

Abys nepřátele církve sv. po-
kořiti a obrátiti ráčil, - Tě prosíme,
uslyš nás.

Abys svatého Otce, biskupy,
kněze a všechny věřící v pravé
víře zachovati ráčil, - Tě prosíme,
uslyš nás.

Abys všemu lidu křesťanskému
pokoj a jednotu uděliti, všechny
bloudící k jednotě Církve nazpět
povolati, veškeré pohany a židy
ke světlu pravé víry přivésti ráčil,
- Tě prosíme, uslyš nás.

Ó Bože můj, Ty jsi dal církvi

¹⁾ Plnomocné odpustky těm, kteří tuto modlitbu vykonají před obrazem Ukřižovaného. Podmínky: Sv. zpověď, sv. přijímání a modlitba na úmysl sv. Otce. Pius IX., 31. 7. 1858.

své nejen moc odpouštěti hříchy, ale i časné tresty těm, kteří se dobře z hříchů svých vyzpovídali. Prosím Tě, odpusť mi všechno, co jsem za své hříchy, kterých teď z hloubi srdce lituji, zasloužil. Co se mi nedostává na zbožnosti, nahraď zásluhami Ježíše Krista, svého přemilého Syna, blahosla-vené Marie Panny, jeho Bolestné Matky, všech sv. mučedníků a všech svatých.

Otčenáš. Zdrávas. Věřím v Boha. A ještě poděkuj Ježíškovi:

Děkuji Ti ještě jednou, můj Je-žíšku, že jsi ke mně malému dítěti přišel. Ó jak jsem šťasten, že jsem mohl dnes přijati Ježíška! Ponesu si ho domů, všude půjdeš se mnou, můj Ježíšku. Nedej, abych Tě těžkým hříchem ztratil. Dej mně co nejvíc světla Ducha svatého. Otče nebeský, přiveď mě zase k častému ba dennímu sv. příjí-

mání. Sladké srdce Ježíšovo, dej, ať Tě miluji vždy vroucněji. Všechno pro Tebe, sladké Srdce Ježíšovo. Matičko Boží a Anděle strážný, i vám děkuji, že jste mně pomohli zbožně přijmouti Ježíška. Přiveďte mě k němu zase brzo. Opatrujte mou dušičku, aby Ho už více nezarmoutila. Ó, Maria, máti moje, - zachraň mě dnes a vždycky od hříchu smrtelného! - Sv. Josefe, vypros nám lásku k Církvi sv. a sv. Otcí. Sv. Tarsicie, oroduj za nás. Svatá Terezičko Ježíškova, vypros nám, abychom měli aspoň trochu té lásky k Ježíškovi, jakou Ty's k němu měla. Svatí Otcové naši, Cyrile a Metode, orodujte za slovanské děti. Sv. Václave, voď nás ke Kristu svátostnému, abychom nezahynuli my ni budoucí, zde i na věky. S Bohem, můj Spasiteli, a na shledanou!

Udělej kříž, pozdrav Pána Ježíše: „Velebená . . .“ a jdi tiše z kostela domů. Doma si něco čti. Častěji za den si vzpomeň: Pán Ježíš je u mne. Nesmím ho zarmoutiti. Udělám mu radost. Celý den sypej Ježíškovi růže, t. j. buď hodný, poslouchej, pomáhej druhým, zapírej sám sebe, trp z lásky k Ježíškovi.

Nemáš-li daleko do kostela, a tento je otevřen, navštiv Jej odpoledne a řekni mu všechno, co máš na srdci. Večer po večerní modlitbě ještě jednou poděkuj Ježíškovi a nezapomeň, že ráno na tebe opět čeká. Přijdeš . . . ? Máš-li ho rád a můžeš-li, přijď a uvítej zase Ježíška ve svém srdci. Nemůžeš mu udělati větší radosti. Tak budeš, milé dítě, žítí s Ježíškem a pro Ježíška a jednou i na tobě se splní jeho slova: Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den nejposlednější.

Místo této pobožnosti mohou se dospělejší děti modliti modlitby mešní, které se modlí kněz. Najdeš je vpředu na str. 91.

OBSAH.

Milé dítě	3
První pobožnost ke mši svaté pro malé děti	5
Druhá pobožnost ke mši svaté pro 4. až 8. školní rok	35
Třetí společná mešní pobožnost .	71
Čtvrtá pobožnost ke mši sv., při níž se střídá modlitba se zpěvem	99
Příprava ke sv. zpovědi	107
Modlitby ke sv. přijímání . . .	129

